

Dziennik Urzędowy L 164

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

24 czerwca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE) nr 953/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. dotyczące zawarcia Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, w okresie trwającym od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 954/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 955/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. otwierające kontyngent na przywóz do Wspólnoty ryżu pochodzącego z Egiptu** 5
- ★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 956/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 411/88 w sprawie metody i stopy procentowej stosowanych przy obliczaniu kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt** 8
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 957/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 846/2005 11
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 958/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie decyzji o nieudzielaniu zamówień w ramach 30. przetargu częściowego na cukier biały, wykonanego w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1327/2004 13
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 959/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające refundacje wywozowe do mięsa drobiowego 14
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 960/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu 16
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 961/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu 20
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 962/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina 23

2

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 963/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych z stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 803/2005	24
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 964/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1210/2004, na rok gospodarczy 2004/2005	26
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 965/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu	28
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 966/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego	30
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 967/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005.....	32
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 968/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików	33
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 969/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1757/2004	35
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 970/2005 z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 115/2005	36
★ Dyrektywa Komisji 2005/43/WE z dnia 23 czerwca 2005 r. zmieniająca załączniki do dyrektywy 68/193/EWG w sprawie obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli	37

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/460/WE:

★ Decyzja nr 4/2005 Rady Ministrów AKP-WE z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie wykorzystania rezerwy z koperty finansowej dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju, przeznaczonej na rozwój długoterminowy	46

2005/461/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów z Włoch	48

2005/462/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 13 czerwca 2005 r. w sprawie mianowania zastępcy członka z Niemiec do Komitetu Regionów	49

Komisja

2005/463/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 czerwca 2005 r. ustanawiająca grupę roboczą ds. wymiany i koordynacji informacji dotyczących współistnienia upraw genetycznie zmodyfikowanych, tradycyjnych i ekologicznych** 50

2005/464/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie wprowadzania programów badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa w Państwach Członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1827) ⁽¹⁾** 52

2005/465/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 22 czerwca 2005 r. w sprawie wprowadzania na rynek, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rzepaku oleistego (*Brassica napus* L., odmiana GT73) genetycznie zmodyfikowanego pod kątem tolerancji na herbicyd glifosat (notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1838) ⁽¹⁾** 57

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 953/2005

z dnia 21 czerwca 2005 r.

dotyczące zawarcia Protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w umowie zawartej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, w okresie trwającym od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r.

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 w związku z art. 300 ust. 2 i ust. 3 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z porozumieniem między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽²⁾, przed wygaśnięciem protokołu do umowy, Umawiające się Strony podejmują negocjacje w celu uzgodnienia treści protokołu na kolejny okres i, jeśli zajdzie taka potrzeba, zmian lub dodatkowych postanowień do wprowadzenia w załączniku.
- (2) W dniach od 9 do 13 listopada 2003 r. w Abidżanie obie strony uzgodniły treść nowego protokołu określającego możliwości połowowe i rekompensatę finansową. Protokół dotyczący okresu od 1 lipca 2004 r. do 30 czerwca 2007 r. został parafowany dnia 3 marca 2004 r. w Brukseli.
- (3) Należy zatwierdzić klucz podziału możliwości połowowych pomiędzy Państwami Członkowskimi, a także ich obowiązek zawiadamiania o złowionych zasobach.
- (4) Należy zatwierdzić niniejszy protokół,

⁽¹⁾ Opinia z dnia 26 maja 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 379 z 31.12.1990, str. 3. Umowa ostatnio zmieniona Protokołem ustalającym wielkości dopuszczalne połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej w okresie od 1 lipca 2000 r. do 30 czerwca 2003 r. (Dz.U. L 102 z 12.4.2001, str. 3).

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokół określający możliwości połowowe i rekompensatę finansową przewidziane w porozumieniu między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Wybrzeża Kości Słoniowej w sprawie połowów na wodach przybrzeżnych Wybrzeża Kości Słoniowej, na okres od dnia 1 lipca 2004 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. ⁽³⁾.

Artykuł 2

1. Możliwości połowowe przewidziane w protokole rozdziela się między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

a) połów ryb dennych:

Hiszpania: 1 300 GT (pojemność statku brutto) na miesiąc średnio w roku;

b) połów tuńczyka:

i) sejnery tuńczykowe:

— Francja: 17 statków

— Hiszpania: 17 statków

ii) taklowce powierzchniowe:

— Hiszpania: 6 statków

— Portugalia: 5 statków

iii) klipry tuńczykowe:

— Francja: 3 statki.

⁽³⁾ Dz.U. L 76 z 22.3.2005, str. 1.

2. Jeśli wnioski o wydanie licencji z tych Państw Członkowskich nie wyczerpią możliwości połowowych określonych w protokole, Komisja może uwzględnić wnioski o wydanie licencji z innych Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie, których statki dokonują połowów w ramach niniejszego porozumienia, powiadamią Komisję o każdej ilości zasobów złowionych w strefie połowowej Wybrzeża Kości Słoniowej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 500/2001 z 14 marca 2001 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 w odniesieniu do monitorowania połowów statków

rybackich Wspólnoty na wodach państw trzecich i na pełnym morzu ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osób umocowanych do podpisania protokołu, w celu związania nim Wspólnoty.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 21 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady

F. BODEN

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 73 z 15.3.2001, str. 8.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 954/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 czerwca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	52,6
	204	35,2
	999	43,9
0707 00 05	052	76,3
	999	76,3
0709 90 70	052	85,6
	999	85,6
0805 50 10	388	62,8
	528	56,5
	624	71,1
	999	63,5
0808 10 80	388	93,3
	400	117,0
	404	90,8
	508	86,3
	512	67,4
	524	46,4
	528	50,9
	720	104,9
	804	91,3
	999	83,1
0809 10 00	052	197,3
	624	188,8
	999	193,1
0809 20 95	052	272,6
	068	148,4
	400	358,1
	999	259,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,0
	999	157,0
0809 40 05	052	130,1
	624	166,1
	999	148,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 955/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****otwierające kontyngent na przywóz do Wspólnoty ryżu pochodzącego z Egiptu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 2 i art. 13 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Protokół nr 1 do Układu Eurośródziemnomorskiego zmieniony protokołem do Układu Eurośródziemnomorskiego pomiędzy Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony, a Arabską Republiką Egiptu z drugiej strony biorący pod uwagę przystąpienie Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej⁽²⁾, dołączony do decyzji Rady 2005/89/WE⁽³⁾, przewiduje nowy kontyngent taryfowy na przywóz do Wspólnoty 5 605 ton ryżu pochodzącego z Egiptu po obniżonej o 100 % wartości stawce celnej obliczonej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003. Konieczne jest zatem otwarcie tego kontyngentu oraz ustalenie szczegółowych zasad zarządzania nim.
- (2) Kontyngent stosuje się na przestrzeni roku od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia, począwszy od dnia 1 maja 2004 r. W rezultacie, w odniesieniu do roku 2005 należy proporcjonalnie zwiększyć ilość biorąc pod uwagę fakt, że kontyngent nie był otwarty w okresie od 1 maja do 31 grudnia 2004 r.
- (3) Należy stosować ogólne zasady dotyczące pozwoleń na przywóz ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁴⁾, jak również rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalającym specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu⁽⁵⁾. Jednak w celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania administracyjnego tym kontyngentem należy ustanowić specjalne zasady uzupełniające lub odstępstwa od przepisów rozporządzenia (WE) nr 1291/2000

i rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 dotyczące składania wniosków, wydawania pozwoleń, jak również przedstawiania dowodów i ich wykorzystania.

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia otwiera się roczny kontyngent taryfowy na 5 605 ton ryżu objętego kodem CN 1006 pochodzącego z Egiptu po obniżonej o 100 % wartości stawce celnej obliczonej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003.

Jednak na rok 2005 ten kontyngent taryfowy otwarty jest na ilość 9 342 ton.

Niniejszy kontyngent ma numer porządkowy 09.4097.

Artykuł 2

1. Wniosek o pozwolenie na przywóz dotyczy nie mniej niż 100 ton i nie więcej niż 1 000 ton ryżu.
2. Do wniosku o pozwolenie na przywóz dołączony jest dowód, że wnioskodawca jest osobą fizyczną lub prawną prowadzącą od co najmniej dwunastu miesięcy działalność handlową w sektorze ryżu i jest on zarejestrowany w Państwie Członkowskim, w którym złożył wniosek.
3. Wnioskodawca może złożyć tylko jeden wniosek o pozwolenie na tydzień na ośmiocyfrowy kod CN w odpowiednim Państwie Członkowskim.

Artykuł 3

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają następujące zapisy:

- a) w rubryce 8 wskazany jest zapis „Egipt” i zapis „tak” zaznaczony jest krzyżykiem;
- b) rubryka 24 zawiera jeden z zapisów znajdujących się w Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 31 z 4.2.2005, str. 30.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1741/2004 (Dz.U. L 311 z 8.10.2004, str. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 12. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1092/2004 (Dz.U. L 209 z 11.6.2004, str. 9).

2. W drodze odstępstwa od art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 nie przenosi się uprawnień wynikających z pozwolenia na przywóz.

3. W drodze odstępstwa od art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 wysokość zabezpieczenia dotyczącego pozwoleń na przywóz jest równa stawce celnej obliczonej zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, stosowanej w dniu złożenia wniosku.

4. Uzyskanie korzyści z obniżenia stawki celnej, o którym mowa w art. 1, uzależnione jest od przedstawienia, podczas wprowadzania do swobodnego obrotu, dokumentu przewozowego oraz świadectwa przewozowego EUR.1, zgodnie z przepisami protokołu 4 do Układu Eurośródziemnomorskiego, dostarczonych do Egiptu i odpowiadających odpowiedniej partii.

Artykuł 4

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz składa się u odpowiednich władz Państw Członkowskich, najpóźniej w każdy poniedziałek o godz. 13 czasu obowiązującego w Brukseli.

Najpóźniej w dniu roboczym po upływie ostatniego dnia składania wniosków, drogą elektroniczną Państwa Członkowskie przekazują Komisji informację o ilościach w podziale według ośmiocyfrowego kodu CN, o które wystąpiono z wnioskiem o pozwolenie na przywóz.

2. Pozwolenie na przywóz wydaje się ósmego dnia roboczego po upływie ostatniego dnia składania wniosków, o ile nie osiągnięto ilości przewidzianej w art. 1.

W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003 pozwolenie na przywóz jest ważne do końca następnego miesiąca po jego wydaniu.

3. Jeżeli ilości, o które wystąpiono w przeciągu tygodnia przekraczają ilość dostępną w ramach kontyngentu przewidzianego

w art. 1, najpóźniej siódmego dnia roboczego po upływie ostatniego dnia składania wniosków na określony tydzień, Komisja ustala jednolitą stopę procentową obniżki dla ilości, o które w tym czasie wystąpiono, odrzuca wnioski składane w następnych tygodniach oraz przerywa wydawanie pozwoleń na przywóz do końca roku.

4. Jeżeli ilość, na którą wydano pozwolenie na przywóz jest mniejsza od ilości, o którą wystąpiono, wysokość zabezpieczenia, o której mowa w art. 3 ust. 3, jest proporcjonalnie niższa.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie drogą elektroniczną przekazują Komisji następujące informacje:

a) ilości, na które wydano pozwolenia na przywóz wraz ze wskazaniem daty wydania, jak również nazwiska i adresu ich posiadacza, najpóźniej w terminie dwóch dni roboczych po ich wydaniu;

b) ilości, które rzeczywiście wprowadzono do swobodnego obrotu, w podziale według kodu CN, ostatniego dnia roboczego każdego miesiąca po ich wprowadzeniu do swobodnego obrotu.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazuje się oddzielnie od informacji dotyczących innych wniosków o pozwolenia na przywóz w sektorze ryżu.

Artykuł 6

Stosuje się art. 35 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Zapisy, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. b)

- w języku hiszpańskim: Derecho cero [Reglamento (CE) n° 955/2005]
 - w języku czeskim: nulové clo (nařízení (ES) č. 955/2005)
 - w języku duńskim: Nultold (forordning (EF) nr. 955/2005)
 - w języku niemieckim: Zollsatz Null (Verordnung (EG) Nr. 955/2005)
 - w języku estońskim: Nullmääraga tollimaks (määrus (EÜ) nr 955/2005)
 - w języku greckim: Μηδενικός δασμός [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 955/2005]
 - w języku angielskim: Zero duty (Regulation (EC) No 955/2005)
 - w języku francuskim: Droit zéro [règlement (CE) n° 955/2005]
 - w języku włoskim: dazio zero [regolamento (CE) n. 955/2005]
 - w języku łotewskim: Nodokļa nulles likme (Regula (EK) Nr. 955/2005)
 - w języku litewskim: nulinis muito tarifas (Reglamentas (EB) Nr. 955/2005)
 - w języku węgierskim: nulla vám-tétel (955/2005/EK rendelet)
 - w języku maltańskim: Bla dazju (Regolament (KE) Nru 955/2005)
 - w języku niderlandzkim: Nulrecht (Verordening (EG) nr. 955/2005)
 - w języku polskim: stawka zerowa (rozporządzenie (WE) nr 955/2005)
 - w języku portugalskim: Direito nulo [Regulamento (CE) n° 955/2005]
 - w języku słowackim: Nulové clo (nariadenie (ES) č. 955/2005)
 - w języku słoweńskim: Dajatev nič (Uredba (ES) št. 955/2005)
 - w języku fińskim: Tullivapaa (asetus (EY) N:o 955/2005)
 - w języku szwedzkim: Nolltull (förordning (EG) nr 955/2005)
-

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 956/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 411/88 w sprawie metody i stopy procentowej stosowanych przy obliczaniu kosztów finansowania środków interwencyjnych obejmujących skup, składowanie i zbyt**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie 1883/78 Rady z dnia 2 sierpnia 1978 r. ustanawiające ogólne reguły finansowania interwencji przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcja Gwarancji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 trzeciego akapitu rozporządzenia (EWG) nr 1883/78 przewiduje, że jeżeli średnie koszty odsetkowe ponoszone przez Państwo Członkowskie na środki interwencyjne są ponad dwukrotnie wyższe niż jednolita stopa procentowa określona dla Wspólnoty, Komisja może finansować koszty odsetkowe w roku budżetowym 2005 i 2006 stosując jednolitą stopę powiększoną o różnicę między podwojoną stopą a rzeczywistym kosztem ponoszonym przez Państwo Członkowskie.
- (2) W celu określenia stopy procentowej branej pod uwagę dla danego Państwa Członkowskiego, należy określić, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 411/88 ⁽²⁾, metodę stosowaną w roku 2005 i 2006.
- (3) Jeśli Państwo Członkowskie nie przekazało informacji na temat średnich kosztów odsetkowych, które ponosi, Komisja stosuje specjalną stopę procentową dla tego Państwa Członkowskiego określoną na podstawie referencyjnej stopy procentowej w Państwach Członkowskich.
- (4) W następstwie przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r., referencyjne stopy procentowe muszą również uwzględniać stopy referencyjne występujące w każdym z tych państw. Należy zatem określić te stopy na takich samych warunkach jak dla pozostałych Państw Członkowskich.

- (5) W związku z powyższym rozporządzenie (EWG) nr 411/88 powinno zostać zmienione.

- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Funduszu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 411/88 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 4 przyjmuje brzmienie:

„Artykuł 4

1. Jeśli koszty odsetkowe ponoszone przez Państwo Członkowskie są niższe niż jednolita stopa procentowa określona dla Wspólnoty przez co najmniej sześć miesięcy, ustala się dla tego Państwa Członkowskiego specjalną stopę procentową.

2. Informację na temat średnich kosztów odsetkowych ponoszonych przez Państwo Członkowskie przekazuje się najpóźniej dwadzieścia dni przed zakończeniem roku budżetowego. Odnoszą się one do sześciu miesięcy poprzedzających przekazanie tej informacji. Jednak w przypadku Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji na rok budżetowy 2005 odnoszą się do okresu od dnia 1 maja do 31 sierpnia 2004 r.

W przypadku nieprzekazania takiej informacji, koszty odsetkowe, które należy zastosować określa się na podstawie referencyjnej stopy procentowej zamieszczonej w załączniku. W przypadku gdy nie wszystkie referencyjne stopy procentowe są dostępne dla okresu odniesienia, o którym mowa w pierwszym akapicie, stosuje się stopy procentowe dostępne dla tego okresu odniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 216 z 5.8.1978, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 695/2005 (Dz.U. L 114 z 4.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 40 z 13.2.1988, str. 25. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2623/99 (Dz.U. L 318 z 11.12.1999, str. 14).

3. Dla lat budżetowych 2005 i 2006, gdy średnie koszty odsetkowe ponoszone przez Państwo Członkowskie są ponad dwukrotnie wyższe niż jednolita stopa procentowa ustalona dla Wspólnoty, koszty odsetkowe do zwrotu z budżetu wspólnotowego oblicza się według następującego wzoru:

$$TR = TIU + [TIC - (2 \times TIU)]$$

gdzie:

TR = koszty odsetkowe zwracane Państwom Członkowskim,

TIU = jednolita stopa procentowa,

TIC = koszty odsetkowe, o których informacje przekazuje Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 2, akapit pierwszy lub stopa procentowa stosowana w przypadku nieprzekazania informacji zgodnie z ust. 2 akapit drugi.”

2) Załącznik zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wydatków poniesionych począwszy od dnia 1 października 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Referencyjne stopy procentowe określone w art. 4 ust. 2 akapit drugi

- 1) Republika Czeska
Proponowana w Pradze stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (PRIBOR)
- 2) Dania
Proponowana w Kopenhadze stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (CIBOR)
- 3) Estonia
Proponowana w Tallinie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (TALIBOR)
- 4) Cypr
Proponowane w Nikozji stopy procentowe trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (NIBOR)
- 5) Łotwa
Proponowana w Rydze stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (RIGIBOR)
- 6) Litwa
Proponowana w Wilnie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (VILIBOR)
- 7) Węgry
Proponowana w Budapeszcie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (BUBOR)
- 8) Malta
Proponowana na Malcie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (MIBOR)
- 9) Polska
Proponowana w Warszawie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (WIBOR)
- 10) Słowenia
Proponowane stopy procentowe trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (SITIBOR)
- 11) Słowacja
Proponowana w Bratysławie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (BRIBOR)
- 12) Szwecja
Proponowana w Sztokholmie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (STIBOR)
- 13) Zjednoczone Królestwo
Proponowana w Londynie stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (LIBOR)
- 14) Dla innych Państw Członkowskich
Proponowana w strefie euro stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych (EURIBOR)

Uwaga: Stopy te zostaną zwiększone o jeden punkt procentowy, odpowiadający marży banku.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 957/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające refundacje wywozowe do cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 846/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego artykuł 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Refundacje stosowane do wywozu cukru białego i cukru surowego w stanie nieprzetworzonym zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 846/2005 ⁽²⁾.

(2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja a danymi dostępnymi w chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 846/2005, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, w stanie nieprzetworzonym i niedenaturowanych, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 846/2005, zmienia się i przedstawia w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 140 z 3.6.2005, str. 6.

ZAŁĄCZNIK

REFUNDACJE WYWOZOWE DO CUKRU BIAŁEGO I CUKRU SUROWEGO W STANIE NIEPRZETWORZONYM OD DNIA 24 CZERWCA 2005 R. ⁽¹⁾

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1701 11 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,21 ⁽²⁾
1701 11 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,21 ⁽²⁾
1701 12 90 9100	S00	EUR/100 kg	33,21 ⁽²⁾
1701 12 90 9910	S00	EUR/100 kg	33,21 ⁽²⁾
1701 91 00 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610
1701 99 10 9100	S00	EUR/100 kg	36,10
1701 99 10 9910	S00	EUR/100 kg	36,10
1701 99 10 9950	S00	EUR/100 kg	36,10
1701 99 90 9100	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, poza przypadkiem cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie o przetworzonych produktach rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Niniejszą kwotę stosuje się do cukru surowego o uzysku wynoszącym 92 %. Jeżeli uzysk z wywożonego cukru surowego nie wynosi 92 %, stosowaną kwotę refundacji wylicza się zgodnie z przepisami art. 28 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 958/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****w sprawie decyzji o nieudzielaniu zamówień w ramach 30. przetargu częściowego na cukier biały, wykonanego w ramach przetargu stałego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 1327/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5, drugi akapit,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1327/2004 z dnia 19 lipca 2004 r. w sprawie stałego przetargu ustalającego opłaty wyrównawcze i/lub refundacje wywozowe do cukru białego na rok gospodarczy 2004/2005 ⁽²⁾, przystępuje się do przetargów częściowych w sprawie wywozu cukru. Zgodnie z art. 8 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia, może zostać podjęta

decyzja o nieudzielaniu zamówień w ramach określonego przetargu częściowego.

- (2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nie podejmuje się dalszych działań w odniesieniu do 30. przetargu częściowego na cukier biały, wykonanego z tytułu rozporządzenia (WE) nr 1327/2004, którego termin na przedstawienie ofert upłynął dnia 23 czerwca 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 246 z 20.7.2004, str. 23. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1685/2004 (Dz.U. L 303 z 30.9.2004, str. 21).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 959/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające refundacje wywozowe do mięsa drobiowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2777/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa drobiowego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje mające zastosowanie do wywozu w sektorze mięsa drobiowego zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 755/2005 ⁽²⁾.
- (2) Stosowanie kryteriów określonych w art. 8 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75 do danych, o których Komisja jest poinformowana, prowadzi do zmiany obecnie

obowiązujących refundacji wywozowych, zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe do produktów określonych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2777/75 ustalone w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 755/2005 są zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 77. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 34. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 939/2005 (Dz.U. L 158 z 21.6.2005, str. 14).

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do mięsa drobiowego, stosowane od 27 czerwca 2005 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostki miary	Kwota refundacji
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 szt.	0,80
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 szt.	0,80
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 szt.	0,80
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 szt.	0,80
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 szt.	1,70
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 szt.	1,70
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	31,50
0207 12 10 9900	A24	EUR/100 kg	31,50
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	31,50
0207 12 90 9190	A24	EUR/100 kg	31,50
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	31,50
0207 12 90 9990	A24	EUR/100 kg	31,50

UWAGI: Zarówno kody produktów, jak i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), zmienionym.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

V01 Angola, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jordania, Jemen, Liban, Irak, Iran.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 960/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające stawki refundacji do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1785/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ⁽²⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 stanowią, że różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów wymienionych w art. 1 każdego z tych rozporządzeń a cenami wewnątrz Wspólnoty może zostać pokryta za pomocą refundacji wywozowej.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1520/2000 z dnia 13 lipca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu przyznawania refundacji wywozowych do niektórych produktów rolnych wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu oraz kryteria ustalania wysokości takich refundacji ⁽³⁾, określa produkty, dla których należy ustalić stawkę refundacji mającą zastosowanie w przypadku, jeśli produkty te są wywożone jako towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 odpowiednio.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1520/2000, stawkę refundacji na 100 kg każdego z omawianych produktów podstawowych ustala się co miesiąc.
- (4) Ustalenie z wyprzedzeniem wysokich stawek refundacji może zagrozić zobowiązaniom podjętym w odniesieniu do ewentualnych refundacji wywozowych do produktów rolnych, należących do towarów nieobjętych załącznikiem I do Traktatu. W takich sytuacjach niezbędne jest zatem zastosowanie środków ostrożności, nie zapobiegając jednak zawieraniu umów długoterminowych. Ustalenie określonej stawki refundacji dla celów ustalenia refundacji z wyprzedzeniem jest środkiem, który pozwala na osiągnięcie tych różnych celów.

- (5) Uwzględniając porozumienie pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie wywozów produktów z ciasta makaronowego ze Wspólnoty do Stanów Zjednoczonych, przyjęte decyzją Rady 87/482/EWG ⁽⁴⁾, niezbędnym jest zróżnicowanie refundacji do produktów objętych kodami CN 1902 11 00 i 1902 19 ze względu na ich miejsce przeznaczenia.
- (6) Zgodnie z art. 4 ust. 3 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000, należy ustalić obniżoną stawkę refundacji wywozowej, uwzględniając wysokość mającej zastosowanie refundacji produkcyjnej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1722/93 ⁽⁵⁾, dla omawianego produktu podstawowego, stosowaną w zakładanym okresie wytworzenia towarów.
- (7) Napoje alkoholowe uważane są za mniej wrażliwe na cenę zbóż stosowanych do produkcji tych napojów. Niemniej jednak Protokół 19 Aktu Przystąpienia Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii stanowi, że należy uchwalić środki niezbędne w celu ułatwienia stosowania zbóż wspólnotowych do produkcji napojów alkoholowych pozyskiwanych ze zbóż. Koniecznym jest zatem dostosowanie stawki refundacji stosowanej odpowiednio do zbóż wywożonych jako napoje alkoholowe.
- (8) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącą,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji stosowane do produktów podstawowych wymienionych w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 i w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1785/2003 i wywożonych jako towary wymienione odpowiednio w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub w załączniku B do rozporządzenia (WE) nr 1785/2003, ustala się na poziomie podanym w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 96.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 886/2004 (Dz.U. L 168 z 1.5.2004, str. 14).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 275 z 29.9.1987, str. 36.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 159 z 1.7.1993, str. 112. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1548/2004 (Dz.U. L 280 z 31.8.2004, str. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od 24 czerwca 2005 r. do niektórych produktów zbożowych i ryżu wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽²⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1001 10 00	Pszenvica durum		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1001 90 99	Pszenvica zwykła i mieszanka żyta z pszenicą (meslin):		
	– przy wywozie towarów objętych kodami CN 1902 11 i 1902 19 do Stanów Zjednoczonych Ameryki	—	—
	– w innych przypadkach		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 ⁽³⁾	—	—
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– – w innych przypadkach	—	—
1002 00 00	Żyto	—	—
1003 00 90	Jęczmień		
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	—	—
	– w innych przypadkach	—	—
1004 00 00	Owies	—	—
1005 90 00	Kukurydza (ziarna) w formie:		
	– skrobia:		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 ⁽³⁾	3,266	3,266
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	1,783	1,783
	– – w innych przypadkach	4,093	4,093
	– glukoza, syrop glukozowy, maltodekstryna, syrop maltodekstrynowy objęte kodami CN 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 ⁽⁵⁾		
	– – jeżeli ma zastosowanie art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 ⁽³⁾	2,243	2,243
	– – przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	1,337	1,337
	– – w innych przypadkach	3,070	3,070
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	1,783	1,783
	– inne (w tym nieprzetworzone)	4,093	4,093
	Skrobia ziemniaczana objęta kodem CN 1108 13 00 podobna do produktu pozyskiwanego z przetworzonej kukurydzy:		
	– jeżeli ma zastosowanie art. 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1520/2000 ⁽³⁾	3,017	3,017
	– przy wywozie towarów wymienionych w pozycji 2208 ⁽⁴⁾	1,783	1,783
	– w innych przypadkach	4,093	4,093

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

(EUR/100 kg)

Kod CN	Opis produktu ⁽²⁾	Stawka refundacji na 100 kg produktu podstawowego	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
ex 1006 30	Ryż całkowicie bielony:		
	– okrągłozarnisty	—	—
	– średniozarnisty	—	—
	– długozarnisty	—	—
1006 40 00	Ryż łamany	—	—
1007 00 90	Ziarno sorgo, inne niż mieszańcowe, przeznaczone na siew	—	—

⁽²⁾ W odniesieniu do produktów rolnych pozyskanych w drodze przetwórstwa produktu podstawowego lub/i produktów powiązanych, stosuje się współczynniki przedstawione w załączniku E do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1520/2000 (Dz.U. L 177 z 15.7.2000, str. 1).

⁽³⁾ Omawiane produkty wchodzą w zakres kodu CN 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Towary wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 lub o których mowa w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2825/93 (Dz.U. L 258 z 16.10.1993, str. 6).

⁽⁵⁾ W odniesieniu do syropów objętych kodami CN 1702 30 99, 1702 40 90 i 1702 60 90, pozyskanych w drodze mieszania syropów glukozy i fruktozy, refundacji wywozowych można udzielić tylko do syropu glukozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 961/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu⁽²⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 13 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 i art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95, różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 tych rozporządzeń, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 refundacje powinny być ustalane z uwzględnieniem, z jednej strony – istniejącej sytuacji i przyszłych tendencji pod względem cen i dostępności zbóż, ryżu i ryżu łamanego na rynku Wspólnoty, a z drugiej – cen zbóż, ryżu, ryżu łamanego i produktów sektora zbożowego na rynku światowym. Na mocy tych samych artykułów należy także zapewnić na rynku zbożowym i ryżowym równowagę i naturalny rozwój cen i handlu, a ponadto uwzględniać ekonomiczne aspekty przewidywanych wywozów oraz potrzebę unikania zakłóceń na rynku Wspólnoty.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1518/95⁽³⁾ w sprawie systemu przywozu i wywozu produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu, określiło w art. 4 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji dla tych produktów.

(4) Należy różnicować refundacje dla niektórych produktów przetworzonych w zależności od zawartości w tych produktach popiołów, surowego błonnika, łusek, białka, tłuszczu lub skrobi, ponieważ zawartość ta jest szczególnie znaczącym wskaźnikiem ilości produktu podstawowego rzeczywiście obecnego w produkcie przetworzonym.

(5) Jeśli chodzi o maniok i inne korzenie oraz bulwy roślin tropikalnych, jak również wytworzone z nich mąki, ekonomiczny aspekt ich wywozu, jaki można przewidywać, biorąc przede wszystkim pod uwagę charakter i pochodzenie tych produktów, nie uzasadnia aktualnie potrzeby ustalania refundacji wywozowej. W odniesieniu do niektórych produktów przetworzonych na bazie zbóż, niewielkie znaczenie udziału Wspólnoty w handlu światowym nie wymaga aktualnie ustalania refundacji wywozowej.

(6) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymagania niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania refundacji w odniesieniu do niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(7) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.

(8) Niektóre produkty przetworzone na bazie kukurydzy mogą być poddane obróbce termicznej, która stwarza ryzyko przyznania refundacji nieodpowiadającej jakości produktu. Należy uściślić, że produkty te, zawierające wstępnie żelatynizowaną skrobię, nie mogą korzystać z refundacji wywozowej.

(9) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 3072/95 i które podlegają rozporządzeniu (WE) nr 1518/95, ustala się w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2993/95 (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, str. 25).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla produktów przetworzonych na bazie zbóż i ryżu

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	57,30	1104 23 10 9300	C10	EUR/t	47,07
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	49,12	1104 29 11 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	49,12	1104 29 51 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C11	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C10	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C11	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C10	EUR/t	10,23
1103 19 40 9100	C10	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	73,67	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	57,30	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	49,12	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C10	EUR/t	49,12	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	65,49
1103 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	65,49
1103 19 30 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	65,49
1103 20 60 9000	C12	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	65,49
1103 20 20 9000	C11	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	0,00
1104 19 69 9100	C10	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9100	C10	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	64,16
1104 19 10 9000	C10	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	49,12
1104 19 50 9110	C10	EUR/t	65,49	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	64,16
1104 19 50 9130	C10	EUR/t	53,21	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	49,12
1104 29 01 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	49,12
1104 29 03 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	64,16
1104 29 05 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	49,12
1104 29 05 9300	C10	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	67,23
1104 22 20 9100	C10	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	46,66
1104 22 30 9100	C10	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	49,12
1104 23 10 9100	C10	EUR/t	61,40				

⁽¹⁾ Produktom poddanym obróbce termicznej powodującej wstępną żelatynizację skrobi nie przyznaje się żadnej refundacji.

⁽²⁾ Refundacje przyznaje się zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 (Dz.U. L 281 z 1.11.1975, str. 20), ze zmianami.

Uwaga.: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Cyfrowe kody miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Inne miejsca przeznaczenia określa się następująco:

C10: Wszystkie miejsca przeznaczenia.

C11: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii.

C12: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Rumunii.

C13: Wszystkie miejsca przeznaczenia z wyjątkiem Bułgarii i Rumunii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 962/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****w sprawie wydawania pozwoleń na wywóz w sektorze wina**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2001 z dnia 24 kwietnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w odniesieniu do wymiany handlowej produktów w sektorze wina z państwami trzecimi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 i art. 9 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 63 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽²⁾ ograniczył udzielanie refundacji wywozowych do produktów w sektorze wina do ilości i wydatków uzgodnionych w porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym podczas Rundy Urugwajskiej wielostronnych negocjacji handlowych.
- (2) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 883/2001 ustalił warunki, w których Komisja może podjąć szczególne środki w celu uniknięcia przekroczenia przewidzianej ilości lub dostępnego budżetu w ramach wyżej wymienionego porozumienia.
- (3) Na podstawie informacji dotyczących wniosków o pozwolenia na wywóz, będących w dyspozycji Komisji w dniu 22 czerwca 2005 r., dostępna ilość w okresie do dnia 30 czerwca 2005 r., dla strefy przeznaczenia

3) Europa Wschodnia, określona w art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 883/2001, może zostać przekroczona, w przypadku gdy wydawanie pozwoleń na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji nie zostanie ograniczone. Należy zatem zastosować jednolity wskaźnik akceptacji wniosków złożonych od dnia 15 do 21 czerwca 2005 r. i zawiesić dla wymienionej strefy, do dnia 1 lipca 2005 r., wydawanie wnioskowanych pozwoleń na wywóz, jak również składanie nowych wniosków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Pozwolenia na wywóz z wcześniejszym ustaleniem refundacji w sektorze wina, o które wnioskowano w okresie od dnia 15 do 21 czerwca 2005 r. zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 883/2001, są wydawane w ilości wynoszącej 75,58 % ilości wnioskowanej dla strefy 3) Europa Wschodnia.

2. Dla produktów w sektorze wina określonych w ust. 1 wydawanie pozwoleń na wywóz, o które wnioskowano od dnia 22 czerwca 2005 r., jak również składanie wniosków o pozwolenia na wywóz od dnia 24 czerwca 2005 r., jest zawieszane dla strefy przeznaczenia 3) Europa Wschodnia do dnia 1 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 128 z 10.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 908/2004 (Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 56).

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 963/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające refundacje wywozowe do syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru,
wywożonych z stanie nieprzetworzonym, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 803/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 27 ust. 5 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Refundacje stosowane do wywozu syropów i niektórych innych produktów w sektorze cukru, wywożonych w stanie nieprzetworzonym, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 803/2005 ⁽²⁾.
- (2) Z uwagi na różnice pomiędzy danymi, którymi obecnie dysponuje Komisja a danymi dostępnymi w chwili przy-

jęcia rozporządzenia (WE) nr 803/2005, należy zmienić te refundacje,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje, które przyznaje się do wywozu w stanie nieprzetworzonym produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. d), f) i g) rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 803/2005 dla roku gospodarczego 2004/2005, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 27.5.2005, str. 31.

ZAŁĄCZNIK

ZMIENIONE KWOTY REFUNDACJI WYWOZOWYCH DO SYROPÓW I NIEKTÓRYCH PRODUKTÓW W SEKTORZE CUKRU, WYWOŻONYCH W STANIE NIEPRZETWORZONYM ⁽¹⁾

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,10 ⁽²⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,10 ⁽²⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg suchej masy	68,59 ⁽³⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610 ⁽⁴⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,10 ⁽²⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610 ⁽⁴⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610 ⁽⁴⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610 ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg suchej masy	36,10 ⁽²⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sacharozy × 100 kg produktu netto	0,3610 ⁽⁴⁾

NB: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1).

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

S00: wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrywanie w żywność i inne miejsca przeznaczenia traktowane jako wywóz poza Wspólnotę) z wyjątkiem Albanii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry (wraz z Kosowem, określonym rezolucją nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z 10 czerwca 1999 r.) i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, oprócz cukru włączonego do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 (Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29).

⁽¹⁾ Kwoty refundacji ustalone w niniejszym załączniku nie są stosowane od dnia 1 lutego 2005 r. zgodnie z decyzją Rady 2005/45/WE z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie zawarcia i tymczasowego stosowania Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską zmieniającej Umowę pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. odnośnie do przepisów znajdujących zastosowanie do przetworzonych produktów rolnych (Dz.U. L 23 z 26.1.2005, str. 17).

⁽²⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽³⁾ Stosowane wyłącznie do produktów, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁴⁾ Kwoty podstawowej nie stosuje się do syropów o czystości mniejszej niż 85 % (rozporządzenie (WE) nr 2135/95)). Zawartość sacharozy określona jest zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2135/95.

⁽⁵⁾ Kwoty nie stosuje się do produktu określonego w pkt 2 Załącznika do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3513/92 (Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 964/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1210/2004, na rok gospodarczy 2004/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005 zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1210/2004 ⁽³⁾. Te ceny

i należności zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 842/2005 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1210/2004 w odniesieniu do roku gospodarczego 2004/2005, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 232 z 1.7.2004, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 2.6.2005, str. 14.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 24 czerwca 2005 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,33	5,64
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,33	11,02
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,33	5,45
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,33	10,50
1701 91 00 ⁽²⁾	24,06	13,56
1701 99 10 ⁽²⁾	24,06	8,68
1701 99 90 ⁽²⁾	24,06	8,68
1702 90 99 ⁽³⁾	0,24	0,40

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 965/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniające stawki refundacji do niektórych produktów z sektora cukru, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾, szczególnie jego art. 27 ust. 5a oraz art. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Stawki refundacji stosowane od dnia 27 maja 2005 r. do produktów wymienionych w Załączniku, wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu, zostały ustalone rozporządzeniem Komisji (WE) nr 805/2005 ⁽²⁾.
- (2) Z zastosowania reguł i kryteriów zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 805/2005 do informacji

posiadanych przez Komisję wynika, iż obecnie stosowane stawki refundacji wywozowych powinny zostać zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki refundacji określone w rozporządzeniu (WE) nr 805/2005 zostają zmienione zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 27.5.2005, str. 35.

ZAŁĄCZNIK

Stawki refundacji stosowane od dnia 24 czerwca 2005 r. do niektórych produktów z sektora cukru wywożonych jako towary nieobjęte załącznikiem I do Traktatu ⁽¹⁾

Kod CN	Opis	Stawka refundacji na 100 kg (w EUR)	
		W przypadku ustalania refundacji z wyprzedzeniem	Inne
1701 99 10	Cukier biały	36,10	36,10

⁽¹⁾ Stawki określone w niniejszym załączniku nie mają zastosowania do wywozu do Bułgarii z dniem 1 października 2004 r. oraz do towarów wymienionych w tabelach I i II Protokołu nr 2 do umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską z dnia 22 lipca 1972 r. wywożonych do Konfederacji Szwajcarskiej lub do Księstwa Lichtensteinu z dniem 1 lutego 2005 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 966/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe do mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta refundacją wywozową.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1517/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 w odniesieniu do ustaleń dotyczących wywozu i przywozu mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego oraz zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 1162/95 ustanawiające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w sektorze zbóż i ryżu⁽²⁾ określiło w art. 2 szczególne kryteria, jakie należy uwzględnić przy wyliczaniu refundacji do tych produktów.
- (3) Przy wyliczaniu należy także uwzględnić zawartość produktów zbożowych. Dla uproszczenia, refundacja powinna być wypłacana do dwóch kategorii „produktów zbożowych”, a więc po pierwsze – kukurydzy, zboża najpowszechniej używanego do produkcji mieszanek

paszowych wywożonych, i produktów na bazie kukurydzy, a po drugie – „innych zbóż”, które są produktami zbożowymi kwalifikującymi się do przyznania refundacji, z wyłączeniem kukurydzy i produktów na bazie kukurydzy. Refundacja powinna być przyznana ze względu na ilość produktu zbożowego zawartego w mieszance paszowej.

- (4) Ponadto kwota refundacji powinna także uwzględniać możliwości i warunki sprzedaży tych produktów na rynku światowym, potrzebę uniknięcia zakłóceń na rynku wspólnotowym i ekonomiczny aspekt wywozu.
- (5) Obecna sytuacja na rynku zbóż, a w szczególności perspektywy zaopatrzenia, uzasadniają zniesienie wszelkich refundacji dotyczących wywozu.
- (6) Komitet Zarządzający ds. Zbóż nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe do mieszanek paszowych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1784/2003 i podlegających rozporządzeniu (WE) nr 1517/95, ustala się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 51.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 23 czerwca 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla mieszanek paszowych pochodzenia zbożowego

Kod produktów korzystających z refundacji wywozowych:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000.

Produkty zbożowe	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
Kukurydza i produkty na bazie kukurydzy: produkty o kodach CN 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Produkty zbożowe z wyłączeniem kukurydzy i produkty na bazie kukurydzy	C10	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C10: Wszystkie miejsca.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 967/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę, w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na maksymalne obniżenie opłat przywozowych w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii został ogłoszony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 868/2005 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1839/95 ⁽³⁾, w myśl procedury przewidzianej w art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, Komisja może podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnego obniżenia opłat przywozowych, uwzględniając w szczególności czynniki przewidziane w art. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1839/95. Przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnemu obniżeniu opłat przywozowych lub jest od niego niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnego obniżenia opłat przywozowych w wysokości określonej w art. 1.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 17 do 23 czerwca 2005 r. w ramach przetargu, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 868/2005, ustala się maksymalne obniżenie opłat przywozowych na kukurydzę w wysokości 24,96 EUR/t dla ogólnej maksymalnej ilości całkowitej równej 148 300 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 9.6.2005, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. L 177 z 28.7.1995, str. 4. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 968/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające refundacje wywozowe dla zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na rynku światowym produktów, o których mowa w art. 1 wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie, może być pokryta przez refundacje wywozowe.
- (2) Refundacje wywozowe powinny być ustalone z uwzględnieniem czynników, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż⁽²⁾.
- (3) W odniesieniu do pszennych oraz żytnich mąk, kasz i grysików refundację wywozową stosowaną do tych produktów należy wyliczyć z uwzględnieniem ilości zbóż koniecznych do wytwarzania danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

- (4) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą sprawić, że niezbędne stanie się zróżnicowanie refundacji dla niektórych produktów, w zależności od ich miejsca przeznaczenia.
- (5) Refundacja powinna być ustalana raz na miesiąc. Zmian można dokonywać w tym odstępie czasowym.
- (6) Zastosowanie tych zasad do aktualnej sytuacji na rynkach zbóż, a w szczególności do notowań lub cen na te produkty we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla produktów, o których mowa w art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, wywiezionych w stanie naturalnym, ustala się w wysokości podanej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 czerwca 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe stosowane przy wywozie zbóż, pszennych i żytnich mąk, kasz oraz grysików

Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji	Kod produktu	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1001 10 00 9200	—	EUR/t	—	1101 00 15 9130	C01	EUR/t	5,12
1001 10 00 9400	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9150	C01	EUR/t	4,72
1001 90 91 9000	—	EUR/t	—	1101 00 15 9170	C01	EUR/t	4,36
1001 90 99 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9180	C01	EUR/t	4,08
1002 00 00 9000	A00	EUR/t	0	1101 00 15 9190	—	EUR/t	—
1003 00 10 9000	—	EUR/t	—	1101 00 90 9000	—	EUR/t	—
1003 00 90 9000	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9500	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9200	—	EUR/t	—	1102 10 00 9700	A00	EUR/t	0
1004 00 00 9400	A00	EUR/t	0	1102 10 00 9900	—	EUR/t	—
1005 10 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9200	A00	EUR/t	0
1005 90 00 9000	A00	EUR/t	0	1103 11 10 9400	A00	EUR/t	0
1007 00 90 9000	—	EUR/t	—	1103 11 10 9900	—	EUR/t	—
1008 20 00 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9200	A00	EUR/t	0
1101 00 11 9000	—	EUR/t	—	1103 11 90 9800	—	EUR/t	—
1101 00 15 9100	C01	EUR/t	5,48				

Uwaga: Kody produktów i kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 969/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w ramach przetargu, o którym mowa
w rozporządzeniu (WE) nr 1757/2004**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla jęczmienia na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1757/2004 ⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci,

którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

- (3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 17 do 23 czerwca 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 1757/2004, ustala się maksymalną refundację wywozową dla jęczmienia w wysokości 12,94 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 313 z 12.10.2004, str. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 970/2005**z dnia 23 czerwca 2005 r.****ustalające maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w ramach przetargu,
o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 115/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż⁽¹⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 3 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przetarg na refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej na wywóz do pewnych krajów trzecich został ogłoszony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 115/2005⁽²⁾.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż⁽³⁾, Komisja może, na podstawie zgłoszonych ofert, podjąć decyzję o ustaleniu maksymalnej wysokości refundacji wywozowej, uwzględniając czynniki, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95. W tym

wypadku przetarg wygrywa ten oferent lub oferenci, którego lub których oferta odpowiada poziomowi równemu maksymalnej refundacji lub jest od niej niższa.

(3) Zastosowanie powyższych czynników do aktualnej sytuacji na danych rynkach zbóż prowadzi do ustalenia maksymalnej refundacji wywozowej.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych w dniach od 17 do 23 czerwca 2005 r., w ramach przetargu ogłoszonego na mocy rozporządzenia (WE) nr 115/2005, ustala się maksymalną refundację wywozową dla pszenicy zwyczajnej w wysokości 4,00 EUR/t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

DYREKTYWA KOMISJI 2005/43/WE**z dnia 23 czerwca 2005 r.****zmieniająca załączniki do dyrektywy 68/193/EWG w sprawie obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

jakie należy skontrolować, oraz metodologię inspekcji i badania upraw.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 68/193/EWG z dnia 9 kwietnia 1968 r. w sprawie obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2 ust. 1(DA) lit. c), art. 8 ust. 2, art. 10 ust. 3 i art. 17a,

a także, mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 68/193/EWG ustanawia przepisy wspólnotowe dotyczące obrotu materiałem do wegetatywnego rozmnażania winorośli w obrębie Wspólnoty. Dyrektywa określa warunki, jakie muszą być spełnione przez uprawy, materiał rozmnożeniowy, opakowanie i etykiety.
- (2) Ulepszona technologia rozmnażania roślin pozwala na obrót roślinami wytworzonymi zgodnie z tą technologią w doniczkach, skrzynkach lub pudełkach, oprócz tradycyjnych paczek.
- (3) Jeśli Państwa Członkowskie wymagają, aby każdej dostawie materiału wytworzonego na ich terytoriach towarzyszył również jednolity dokument, należy określić warunki odnoszące się do tego towarzyszącego dokumentu.
- (4) Niektóre warunki odnoszące się do materiału rozmnożeniowego i składu opakowania nie powinny odnosić się do materiału rozmnożeniowego wytworzonego zgodnie z nowymi metodami produkcji.
- (5) Warunki, jakie muszą być spełnione przez uprawy, zostały wyszczególnione w załączniku I do dyrektywy 68/193/EWG. Załącznik ten powinien zawierać odniesienie do kategorii i rodzaju materiału rozmnożeniowego, nowy pozytywny wykaz szkodliwych organizmów,

- (6) Warunki, jakie muszą być spełnione przez materiał rozmnożeniowy określono w załączniku II do dyrektywy 68/193/EWG. Załącznik ten powinien zawierać odniesienie do odmiany oraz tam, gdzie jest to konieczne, klonu dla każdej kategorii i rodzaju materiału rozmnożeniowego w odniesieniu do jego tożsamości i czystości, metodologii przeprowadzania inspekcji materiału rozmnożeniowego i klasyfikacji różnych rodzajów materiału rozmnożeniowego.

- (7) Warunki, jakie muszą być spełnione przez opakowanie, określono w załączniku III do dyrektywy 68/193/EWG. Załącznik ten powinien zawierać odniesienie do rodzaju materiału rozmnożeniowego, jeśli chodzi o liczbę sztuk na jednostkę opakowania.

- (8) Warunki dotyczące etykiety i dokumentu towarzyszącego określono w załączniku IV do dyrektywy 68/193/EWG. Załącznik ten powinien zawierać wszelkie informacje odnoszące się do materiału rozmnożeniowego, wymagane na mocy art. 10 dyrektywy 68/193/EWG.

- (9) Cykl hodowli materiału rozmnożeniowego winorośli trwa kilka lat, a wskutek tego czas niezbędny do przeprowadzenia inspekcji i badania jest długi. Szybkie wprowadzenie nowych warunków mogłoby spowodować niedobory w produkcji materiału rozmnożeniowego spełniającego nowe wymagania. Jest zatem wskazane wprowadzenie okresu przejściowego celem dostosowania się do nowych warunków określonych w załącznikach I, II i IV dla już istniejącego materiału rozmnożeniowego.

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 68/193/EWG.

- (11) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 17.4.1968, str. 15. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki I–IV do dyrektywy 68/193/EWG zastępuje się odpowiednio załącznikami I–IV do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 lipca 2006 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę współzależności między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa Członkowskie stosują wspomniane przepisy od dnia 1 sierpnia 2006 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

WARUNKI DOTYCZĄCE UPRAWY

1. Uprawa posiada tożsamość i czystość odmianową oraz, jeśli to konieczne, klonalną.
2. Warunki uprawy plantacji i stadium rozwojowe roślin są takie, aby możliwe było wystarczające sprawdzenie tożsamości i czystości odmianowej oraz, jeśli to konieczne, klonu i stanu zdrowia.
3. Należy zagwarantować, aby gleba, lub, jeśli to konieczne, podłoże uprawne, była wolna od organizmów szkodliwych czy ich nosicieli, w szczególności nicieni przenoszących choroby wirusowe. Mateczniki podkładek i szkółki sadzonek winny być zakładane w odpowiednich warunkach w celu uniknięcia ryzyka skażenia szkodliwymi organizmami.
4. Dopuszcza się obecność organizmów szkodliwych, obniżających przydatność materiału rozmnożeniowego jedynie na najniższym możliwym poziomie.
5. Warunki określone w pkt 5.1–5.5, z zastrzeżeniem pkt 5.6, stosuje się w szczególności w przypadku organizmów szkodliwych wymienionych w lit. a), b) i c):
 - a) kompleks degeneracji zakaźnej: wirus wachlarzowatości liści winorośli (GFLV), wirus mozaiki gęsiówki (ArMV);
 - b) wirus liściozwoju winorośli: wirus liściozwoju winorośli 1 (GLRaV-1) i wirus liściozwoju winorośli 3 (GLRaV-3);
 - c) wirus plamistości winorośli (GFkV) (tylko dla podkładek).
- 5.1. Mateczniki podkładek, których celem jest produkcja wstępnego materiału rozmnożeniowego, uznaje się za wolne od organizmów szkodliwych wymienionych w pkt 5 lit. a), b) i c) w drodze oficjalnej inspekcji. Inspekcja ta opiera się na wynikach testów zdrowia roślin przeprowadzonych metodą indeksowania lub inną równoważną metodą testowania odnoszącą się do wszystkich roślin, uznaną na skalę międzynarodową. Testy te potwierdza się wynikami testów zdrowia roślin przeprowadzanymi co 5 lat, dla organizmów wymienionych w pkt 5 lit. a) i b).

Rośliny zainfekowane należy usunąć. Przyczyny wypadania przypisywane wyżej wymienionym organizmom szkodliwym umieszcza się w archiwum, w którym przechowywane są dane dotyczące mateczników podkładek.
- 5.2. Mateczniki podkładek przeznaczone do produkcji podstawowego materiału rozmnożeniowego uznaje się za wolne od organizmów szkodliwych wymienionych w pkt 5 lit. a) i b) w drodze oficjalnej inspekcji. Inspekcja ta opiera się na wynikach testów zdrowia roślin odnoszących się do wszystkich roślin. Testy te przeprowadza się przynajmniej co 6 lat, począwszy od mateczników podkładek liczących 3 lata.

W przypadkach, w których przeprowadzono coroczne inspekcje upraw dla wszystkich roślin, testy zdrowia roślin przeprowadza się przynajmniej co 6 lat, począwszy od mateczników podkładek liczących 6 lat.

Rośliny zainfekowane należy usunąć. Przyczyny wypadania przypisywane wyżej wymienionym organizmom szkodliwym umieszcza się w archiwum, w którym przechowywane są dane dotyczące mateczników podkładek.
- 5.3. Mateczniki podkładek przeznaczone do produkcji kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego uznaje się za wolne od organizmów szkodliwych wymienionych w pkt 5 lit. a) i b) w drodze oficjalnej inspekcji. Inspekcja ta opiera się na wynikach testów zdrowia roślin przeprowadzonych w formie badania zgodnego z metodami procedur analizy/-kontroli zgodnymi z ogólnie przyjętymi i standaryzowanymi normami. Testy te przeprowadza się przynajmniej co 10 lat, począwszy od mateczników podkładek liczących 5 lat.

W przypadkach, w których przeprowadzono coroczne inspekcje upraw dla wszystkich roślin, testy zdrowia roślin przeprowadza się przynajmniej co 10 lat, począwszy od mateczników podkładek liczących 10 lat.

Wskaźnik wypadania przypisywanego organizmom szkodliwym wymienionym w pkt 5 lit. a) i b) nie może przekroczyć 5 %. Rośliny zainfekowane należy usunąć. Przyczyny wypadania przypisywane wyżej wymienionym organizmom szkodliwym umieszcza się w archiwum, w którym przechowywane są dane dotyczące mateczników podkładek.

- 5.4. W przypadkach mateczników podkładek przeznaczonych do produkcji standardowego materiału wskaźnik wypadania przypisywanego organizmom szkodliwym wymienionym w pkt 5 lit. a) i b) nie powinien przekraczać 10 %. Roślin zainfekowanych nie należy rozmnażać. Przyczyny wypadania przypisywane wyżej wymienionym organizmom szkodliwym umieszcza się w archiwum, w którym przechowywane są dane dotyczące mateczników podkładek.
- 5.5. Szkółki sadzonek uznaje się za wolne od organizmów szkodliwych wymienionych w pkt 5 lit. a) i b) w drodze corocznej oficjalnej inspekcji upraw opartej na metodach wizualnych oraz, jeśli to konieczne, wspartej odpowiednimi testami i/lub drugą inspekcją upraw.
- 5.6. a) Państwa Członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu pkt 5.1 i 5.2 do dnia 31 lipca 2011 r. w odniesieniu do mateczników podkładek, które wytwarzają już wstępny materiał rozmnożeniowy lub podstawowy materiał rozmnożeniowy w dniu wejścia w życie dyrektywy Komisji 2005/43/WE (*).
- b) Państwa Członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu pkt 5.3 do dnia 31 lipca 2012 r. w odniesieniu do mateczników podkładek, które wytwarzają już kwalifikowany materiał rozmnożeniowy w dniu wejścia w życie dyrektywy 2005/43/WE.
- c) W przypadku gdy Państwa Członkowskie zadecydują o niestosowaniu pkt 5.1 do 5.2 lub pkt 5.3, jak określono w lit. a) i b) powyżej, w ich miejsce powinny stosować następujące zasady.

W uprawach przeznaczonych do produkcji wstępnego i podstawowego materiału rozmnożeniowego należy wyeliminować szkodliwe choroby wirusowe, zwłaszcza takie, jak wachlarzowatość liści winorośli oraz liściozwój winorośli. Uprawy przeznaczone do produkcji materiału rozmnożeniowego innych kategorii powinny być oddzielone od roślin mających objawy szkodliwych chorób wirusowych.

(*) Dz.U. L 164 z 24.6.2005, str. 37.

6. Nie należy zakładać szkółek w obrębie winnic ani mateczników podkładek. Minimalna odległość od winnicy czy matecznika podkładek wynosi trzy metry.
7. Materiał rozmnożeniowy wykorzystany do produkcji sadzonek podkładowych do szczepienia, sadzonek wierzchołkowych do szczepienia (zrazów), sadzonek szkółkarskich, sadzonek ukorzenionych oraz ukorzenionych szczepów pochodzi z mateczników podkładek, w których przeprowadzono inspekcję i które zostały zatwierdzone.
8. Niezależnie od oficjalnej inspekcji przewidzianej w pkt 5 powyżej, odbędzie się co najmniej jedna oficjalna inspekcja upraw. Dodatkowe inspekcje upraw przeprowadza się w przypadkach sporów dotyczących spraw, jakie można rozstrzygnąć bez uszczerbku dla jakości materiału rozmnożeniowego.

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI DOTYCZĄCE MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO

I. WARUNKI OGÓLNE

1. Materiał rozmnożeniowy posiada tożsamość i czystość odmianową, a jeśli to konieczne, klonalną. W przypadku obrotu materiałem standardowym dopuszcza się stosowanie 1 % tolerancji.
2. Minimalna czystość techniczna materiału rozmnożeniowego: 96 %.

Za zanieczyszczenie techniczne uznaje się:

- a) materiał rozmnożeniowy wysuszony całkowicie lub przesuszony częściowo, nawet jeśli po przesuszeniu został zwilżony wodą;
 - b) materiał rozmnożeniowy uszkodzony, słaby lub zepsuty, w szczególności jeśli uszkodzenia powstały na skutek gradu lub mrozu albo gdy materiał jest zgnieciony lub połamany;
 - c) materiał niespełniający wymogów zgodnie z pkt III poniżej.
3. Pędy winorośli osiągają odpowiednią fazę dojrzałości drewna.
 4. Dopuszcza się obecność organizmów szkodliwych, obniżających przydatność materiału rozmnożeniowego jedynie na najniższym możliwym poziomie.

Materiał rozmnożeniowy wykazujący wyraźne oznaki lub objawy przypisywane organizmom szkodliwym, w przypadku których nie istnieją skuteczne środki, powinien być eliminowany.

II. WARUNKI SPECJALNE

1. **Szczepy ukorzenione**

Szczepy ukorzenione otrzymane przez połączenie materiału rozmnożeniowego tej samej kategorii należy sklasyfikować w tej kategorii.

Szczepy ukorzenione otrzymane przez połączenie różnych kategorii materiału rozmnożeniowego należy sklasyfikować w niższej kategorii elementów, z których się składają.

2. **Czasowe odstępstwo**

Państwa Członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu przepisów pkt 1 do dnia 31 lipca 2010 r. w odniesieniu do szczepów ukorzenionych otrzymanych przez połączenie wstępnego materiału rozmnożeniowego szczepionego na podstawowym materiale rozmnożeniowym. W przypadku gdy Państwa Członkowskie zdecydują o niestosowaniu pkt 1 w jego miejsce powinny stosować następującą zasadę.

Szczepy ukorzenione otrzymane przez połączenie wstępnego materiału rozmnożeniowego szczepionego na podstawowym materiale rozmnożeniowym są klasyfikowane jako wstępny materiał rozmnożeniowy.

III. KALIBROWANIE

1. **Sadzonki podkładowe do szczepienia, sadzonki szkółkarskie i zrazy**

Średnica

Średnica jest mierzona w najszerszym punkcie przekroju poprzecznego. Norma ta nie odnosi się do sadzonek zielnych.

- a) Sadzonki podkładowe do szczepienia i zrazy:
 - aa) średnica wierzchołka: 6,5 do 12 mm;
 - ab) maksymalna średnica grubszego końca: 15 mm, z wyjątkiem zrazów do szczepienia in situ.

b) Sadzonki szkółkarskie:

minimalna średnica wierzchołka: 3,5 mm.

2. Ukorzenione sadzonkiA. *Średnica*

Średnica, mierzona w połowie międzywęzła bezpośrednio pod przyrostem i wzdłuż najdłuższej osi nie powinna być mniejsza niż 5 mm. Norma ta nie odnosi się do sadzonek ukorzenionych pochodzących z zielnego materiału rozmnożeniowego.

B. *Długość*

Odległość od pierwszego punktu wyrastania korzeni do podstawy przyrostu nie powinna być mniejsza niż:

- a) 30 cm dla ukorzenionych sadzonek przeznaczonych do szczepienia, jednakże dla ukorzenionych sadzonek przeznaczonych dla Sycylii długość powinna wynosić 20 cm;
- b) 20 cm w przypadku innych ukorzenionych sadzonek.

Norma ta nie odnosi się do sadzonek ukorzenionych pochodzących z zielnego materiału rozmnożeniowego.

C. *Korzenie*

Każda roślina powinna posiadać co najmniej trzy dobrze uformowane i równomiernie ułożone korzenie. Jednakże odmiana oznaczona numerem 420 A może posiadać tylko dwa dobrze uformowane korzenie, pod warunkiem że znajdują się one po przeciwnych stronach.

D. *Piętka*

Cięcie należy przeprowadzić w wystarczającej odległości od membrany, by jej nie uszkodzić, ale nie dalej niż jeden centymetr pod nią.

3. Szczepy ukorzenioneA. *Długość*

Długość łodygi wynosi co najmniej 20 cm.

Norma ta nie odnosi się do sadzonek ukorzenionych pochodzących z zielnego materiału rozmnożeniowego.

B. *Korzenie*

Każda roślina powinna posiadać co najmniej trzy dobrze uformowane i równomiernie ułożone korzenie. Jednakże odmiana oznaczona numerem 420 A może posiadać tylko dwa dobrze uformowane korzenie, pod warunkiem że znajdują się one po przeciwnych stronach.

C. *Miejsce szczepienia*

Każda roślina powinna posiadać odpowiednie, prawidłowe i solidne miejsce szczepienia.

D. *Piętka*

Cięcie należy przeprowadzić w wystarczającej odległości od membrany, by jej nie uszkodzić, ale nie dalej niż jeden centymetr pod nią.

ZAŁĄCZNIK III

OPAKOWANIA

Skład opakowań lub paczek

1 – Rodzaj	2 – Liczba sztuk	3 – Ilość maksymalna
1. Szczepy ukorzenione	25, 50, 100 lub wielokrotność 100	500
2. Ukorzenione sadzonki	50, 100 lub wielokrotność 100	500
3. Zrazy		
— o co najmniej pięciu nadających się do wykorzystania oczkach	100 lub 200	200
— z jednym nadającym się do wykorzystania oczkiem	500 lub wielokrotność 500	5 000
4. Sádzonki podkładowe do szczepienia	100 lub wielokrotność 100	1 000
5. Sádzonki szkółkarskie	100 lub wielokrotność 100	500

WARUNKI SPECJALNE

I. Małe ilości

W razie potrzeby rozmiar (liczba sztuk) opakowań i paczek wszystkich rodzajów i kategorii materiału rozmnożeniowego wymienionego w kolumnie 1 powyżej może być mniejsza niż minimalna ilość wskazana w kolumnie 2 powyżej.

II. Rośliny winorośli z korzeniami w dowolnym podłożu w doniczkach, skrzynkach i pudełkach.

Liczba poszczególnych sztuk i maksymalna ilość nie mają zastosowania.

ZAŁĄCZNIK IV

OZNAKOWANIE

A. ETYKIETA

I. Wymagane informacje

1. Norma WE
2. Kraj produkcji
3. Władze odpowiedzialne za kwalifikację lub kontrolę i Państwo Członkowskie lub ich inicjały
4. Nazwisko i adres osoby odpowiedzialnej za plombowanie lub jej numer identyfikacyjny
5. Gatunki
6. Rodzaj materiału
7. Kategoria
8. Odmiana oraz, w razie potrzeby, klon. W przypadku szczepów ukorzenionych to wskazanie dotyczy podkładek i zrazów
9. Numer referencyjny partii
10. Ilość
11. Długość – tylko w przypadku sadzonek podkładowych do szczepienia: dotyczy to minimalnej długości sadzonek w danej partii
12. Rok uprawy.

II. Warunki minimalne

Etykieta musi spełniać następujące wymagania:

1. nadruk na etykiecie musi być czytelny i nieusuwalny;
2. etykieta musi być umieszczona w widocznym miejscu tak, aby łatwo ją zauważyć;
3. informacje określone w pkt A.I nie mogą być w żaden sposób ukryte, zasłonięte lub przesłonięte innymi nadrukami czy obrazkami;
4. informacje określone w pkt A.I powinny być umieszczone w tym samym polu widzenia.

III. Odstępstwo w odniesieniu do małych ilości przeznaczonych dla końcowego odbiorcy

1. Więcej niż jedna jednostka

Na etykiecie wymagane są podane w pkt A.I następujące informacje: „Dokładna liczba jednostek na opakowanie lub pęczek”.

2. Tylko jedna jednostka

Następujące informacje podane w pkt A.I nie są wymagane:

- rodzaj materiału,
- kategoria,
- numer referencyjny partii,
- ilość,
- długość w przypadku sadzonek podkładowych,
- rok uprawy.

IV. Odstępstwo w odniesieniu do winorośli w doniczkach, skrzynkach lub pudełkach

W przypadku sadzonek winorośli z korzeniami w jakimkolwiek podłożu w doniczkach, skrzynkach i pudełkach, jeśli opakowanie takiego materiału nie może spełnić wymagań dotyczących zaplombowania (oraz etykiety) z powodu jego budowy:

- a) materiał rozmnożeniowy powinien być przechowywany w oddzielnych partiach odpowiednio opisanych pod względem odmiany, oraz, jeśli to konieczne, klonu i liczby pojedynczych sztuk;
- b) oficjalna etykieta nie jest obowiązkowa;
- c) materiałowi rozmnożeniowemu musi towarzyszyć dokument określony w pkt B.

B. DOKUMENT TOWARZYSZĄCY**I. Warunki do spełnienia**

Jeśli Państwa Członkowskie wymagają sporządzenia dokumentu towarzyszącego, dokument ten:

- a) sporządzony jest w co najmniej dwóch egzemplarzach (wysyłający i odbiorca);
- b) towarzyszy dostawie (kopia dla odbiorcy) od wysyłającego do odbiorcy;
- c) podaje wszelkie informacje podane w pkt II dotyczące poszczególnych partii dostawy;
- d) przechowywany jest przez co najmniej jeden rok i udostępniany oficjalnym organom kontrolnym.

II. Wykaz informacji, jakie mają być zawarte w dokumencie

1. Norma WE
 2. Kraj produkcji
 3. Władze odpowiedzialne za kwalifikację lub kontrolę i Państwo Członkowskie lub ich inicjały
 4. Numer szeregowy
 5. Wysyłający (adres, nr rejestracyjny)
 6. Odbiorca (adres)
 7. Gatunki
 8. Rodzaj(-e) materiału
 9. Kategoria(-e)
 10. Odmiana(-y) oraz, w razie potrzeby, klon(-y). W przypadku sadzonek ukorzenionych to wskazanie dotyczy podkładek i zrazów
 11. Liczba sztuk w partii
 12. Łączna liczba partii
 13. Data dostawy.
-

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA NR 4/2005 RADY MINISTRÓW AKP-WE

z dnia 13 kwietnia 2005 r.

w sprawie wykorzystania rezerwy z koperty finansowej dziewiątego Europejskiego Funduszu Rozwoju, przeznaczonej na rozwój długoterminowy

(2005/460/WE)

RADA MINISTRÓW AKP-WE,

uwzględniając Umowę o partnerstwie AKP-WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., w szczególności ust. 8 jej załącznika I,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Środki udostępnione Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu w ramach koperty finansowej 9. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) przeznaczonej na rozwój długoterminowy oraz współpracę i integrację regionalną zostały wykorzystane w całości.
- (2) Aby zapewnić ciągłość realizacji celów, o których mowa w art. 17 Umowy o partnerstwie AKP-WE (Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne), właściwe jest przyznanie w tym zakresie dodatkowych środków.
- (3) Aby przyczynić się do wzmocnienia zdolności w dziedzinie zarządzania środowiskiem oraz w zakresie realizacji wielostronnych umów i porozumień dotyczących środowiska, do wprowadzenia planu działań AKP-WE w zakresie przepisów prawa leśnego, zarządzania i wymiany handlowej (FLEGT), a także wzmocnienia zarządzania rybołówstwem w państwach Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), właściwe jest przyznanie w tym zakresie dodatkowych środków.
- (4) Aby udzielić w państwach AKP wsparcia producentom najbardziej zależnym od surowców, polepszyć konkurencyjność i osłabić wrażliwość, a także promować technologie informacyjne i komunikacyjne w państwach AKP, właściwe jest przyznanie w tym zakresie dodatkowych środków.
- (5) Aby zapewnić wsparcie metodologiczne i wzmocnić zdolności w dziedzinie migracji i współpracy regionalnej

z ukierunkowaniem na ruchy migracyjne południe-południe, właściwe jest przyznanie w tym zakresie dodatkowych środków.

- (6) Aby zapewnić ściślejszą współpracę z tymi organizacjami w ramach ONZ, których cele i zdolności odpowiadają priorytetom polityki rozwoju AKP-WE, zwłaszcza w dziedzinie zarządzania i w zakresie sytuacji po konfliktach oraz aby poprawić wpływ działań wewnętrznych państw AKP, właściwe jest przyznanie w tym zakresie dodatkowych środków,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne

Kwotę 2 mln EUR przekazuje się z rezerwy koperty finansowej 9. EFR, przeznaczonej na rozwój długoterminowy, na środki przeznaczone dla Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego w ramach koperty finansowej przeznaczonej na rozwój długoterminowy, zgodnie z celami określonymi w art. 17 zgodnie oraz z protokołem 1 do Umowy o partnerstwie AKP-WE.

Artykuł 2

Współpraca między państwami AKP w ramach koperty finansowej przeznaczonej na współpracę regionalną

Kwotę 170 mln EUR przekazuje się z rezerwy koperty finansowej 9. EFR przeznaczonej na rozwój długoterminowy na środki przeznaczone na współpracę między państwami AKP w ramach koperty finansowej przeznaczonej na współpracę i integrację regionalną zgodnie z celami określonymi w art. 28, 29 i 30 Umowy o partnerstwie AKP-WE. Kwota ta może zostać przeznaczona na następujące cele:

- a) zasoby naturalne (60 mln EUR): działania w dziedzinie środowiska i zasobów naturalnych (w tym rybołówstwo, oceny naukowe i techniczne, kontrola i nadzór);
- b) wsparcie sektora prywatnego oraz technologii informacyjnych i komunikacyjnych (65 mln EUR): działania mające na celu udzielenie wsparcia w państwach AKP producentom najbardziej zależnym od surowców oraz promowanie technologii informacyjnych i komunikacyjnych w państwach AKP;
- c) wsparcie metodologiczne i wzmocnienie zdolności (25 mln EUR): między innymi stworzenie instrumentu wewnątrz państw AKP na rzecz wzmocnienia zdolności w dziedzinie migracji;
- d) strategiczne partnerstwo z Organizacją Narodów Zjednoczonych oraz wspieranie wdrażania programów współpracy między państwami AKP (20 mln EUR): wzmocnienie współpracy z organizacjami w ramach ONZ, których cele odpowiadają priorytetom polityki rozwoju AKP-WE, zwłaszcza

w dziedzinie zarządzania i w zakresie sytuacji po konfliktach, oraz nowe potrzeby w celu poprawy skutków działań wewnątrz państw AKP.

Artykuł 3

Wejście w życie

Wzywa się głównego urzędnika zatwierdzającego EFR do przedsięwzięcia odpowiednich środków, aby niniejsza decyzja, która wejdzie w życie z dniem jej przyjęcia, stała się skuteczna.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 kwietnia 2005 r.

*Przewodniczący Komitetu Ambasadorów
AKP-WE, w imieniu Rady Ministrów
AKP-WE*

F. J. WAHNON FERREIRA

DECYZJA RADY
z dnia 13 czerwca 2005 r.
w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów z Włoch
(2005/461/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od 26 stycznia 2002 r. do 25 stycznia 2006 r. ⁽¹⁾.
- (2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z rezygnacją Pana Lorenzo DELLAI, o czym Rada została powiadomiona w dniu 16 marca 2005 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pan Mario MAGNANI, consigliere provinciale della Provincia autonoma di Trento (Doradca regionalny autonomicznego regionu Trydent) zostaje niniejszym mianowany na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

DECYZJA RADY
z dnia 13 czerwca 2005 r.
w sprawie mianowania zastępcy członka z Niemiec do Komitetu Regionów
(2005/462/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając wniosek rządu Niemiec,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dnia 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE dotyczącą mianowania członków i zastępców członków do Komitetu Regionów na okres od 26 stycznia 2002 r. do 25 stycznia 2006 r. ⁽¹⁾
- (2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w wyniku rezygnacji Karstena NEUMANNA (Karsten Neumann), o czym Rada została powiadomiona dnia 21 grudnia 2004 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się Barbarę BORCHARDT (Barbara Borchardt) Mitglied des Landtags Mecklenburg-Vorpommern (członka Parlamentu kraju związkowego Meklemburgia-Pomorze Przednie), na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 13 czerwca 2005 r.

W imieniu Rady
J. ASSELBORN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 czerwca 2005 r.

ustanawiająca grupę roboczą ds. wymiany i koordynacji informacji dotyczących współlistnienia upraw genetycznie zmodyfikowanych, tradycyjnych i ekologicznych

(2005/463/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejszym zostaje ustanowiona podlegająca Komisji grupa robocza ds. wymiany i koordynacji informacji na temat badań naukowych i dobrych praktyk rozwiniętych w dziedzinie współlistnienia różnych rodzajów upraw genetycznie zmodyfikowanych, tradycyjnych i ekologicznych, dalej zwana „grupą”.

Artykuł 2

- (1) W swoim zaleceniu 2003/556/WE z dnia 23 lipca 2003 r. w sprawie wytycznych dotyczących rozwoju krajowych strategii i dobrych praktyk w celu zapewnienia współlistnienia upraw genetycznie zmodyfikowanych, tradycyjnych i ekologicznych⁽¹⁾ Komisja poparła podejście, które pozostawia Państwom Członkowskim zadanie rozwinięcia i wdrożenia środków zarządzania współlistnieniem wyżej wymienionych upraw. W tym względzie Komisja zapowiedziała swój zamiar ułatwienia wymiany informacji o bieżących i planowanych projektach badawczych na poziomie krajowym i wspólnotowym.
- (2) Zgodnie z art. 26a dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie, uchylającej dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽²⁾ Komisja zbiera i koordynuje informacje oparte na badaniach na poziomie wspólnotowym i krajowym oraz obserwuje zmiany dotyczące współlistnienia wyżej wymienionych upraw w Państwach Członkowskich.
- (3) Do celów wykonania tych zadań Komisja powinna ustanowić pomiędzy Państwami Członkowskimi forum wymiany informacji o wynikach badań naukowych oraz o dobrych praktykach rozwiniętych w ramach krajowych strategii dotyczących współlistnienia. Zasadnicze znaczenie ma zapewnienie Komisji możliwości organizowania posiedzeń grupy roboczej z możliwością udziału ekspertów krajowych i innych, jeżeli zajdzie taka konieczność.
- (4) Właściwe jest zatem wyznaczenie grupy roboczej, która wspierałaby Komisję w zakresie działań związanych ze współlistnieniem (w skrócie COEX-NET),

1. Grupa składa się z ekspertów krajowych wyznaczonych przez Państwa Członkowskie; przewodniczy jej przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji może zaprosić innych ekspertów do udziału w posiedzeniach i w pracy grupy.

3. Komisja zapewnia wsparcie organizacji posiedzeń i pracy grupy przez sekretariat.

4. Posiedzenia grupy odbywają się w budynkach Komisji zgodnie z ustaleniami i kalendarzem przygotowanym przez Komisję.

Artykuł 3

1. Na mocy art. 2 wydatki poniesione przez ekspertów uczestniczących w posiedzeniach podlegają zwrotowi przez Komisję zgodnie z jej zasadami dotyczącymi zwrotu kosztów podróży i pobytu oraz innych wydatków, określonymi w ust. 2 i 3.

2. Eksperci wyznaczeni przez Państwa Członkowskie otrzymują zwrot kosztów podróży, a eksperci zaproszeni przez Komisję otrzymują zwrot kosztów podróży i pobytu.

3. Zwrot wydatków na rzecz ekspertów wyznaczonych przez Państwa Członkowskie ogranicza się do jednego uczestnika na jedno Państwo Członkowskie.

4. Eksperci nie otrzymują żadnej rekompensaty za świadczone usługi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 29.7.2003, str. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003 (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 24).

Artykuł 4

Eksperci uczestniczący w grupie nie mogą pozostawać w konflikcie interesów na płaszczyźnie przemysłowej, handlowej, zawodowej lub innej.

Artykuł 5

Nie naruszając przepisów art. 287 Traktatu, eksperci zobowiązują się do nieujawniania uzyskanych informacji będących rezultatem pracy grupy, jeżeli przedstawiciel Komisji poinformuje ich o poufnym charakterze materiałów.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 21 czerwca 2005 r.****w sprawie wprowadzania programów badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa w Państwach Członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1827)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/464/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

wane w przypadku wystąpienia ptasiej grypy u drobiu. Jednakże nie ustanawia ona systematycznych badań tej choroby u drobiu i dzikiego ptactwa.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

(4) Decyzje Komisji 2002/649/WE⁽³⁾ i 2004/111/WE⁽⁴⁾ zobowiązują zatem Państwa Członkowskie do przedłożenia Komisji programów nadzoru dotyczących ptasiej grypy.

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20,

(5) Decyzje Komisji 2002/673/WE⁽⁵⁾ i 2004/630/WE⁽⁶⁾ zatwierdziły przedłożone przez Państwa Członkowskie programy badań ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa dla określonych w tych programach okresów.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na podejmowanie środków technicznych i naukowych niezbędnych do udoskonalenia prawodawstwa wspólnotowego w dziedzinie weterynarii, a także do rozwoju edukacji i szkolenia w dziedzinie weterynarii.

(2) W sprawozdaniu z dnia 27 czerwca 2000 r. Komitet Naukowy ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt zalecił przeprowadzenie badań na obecność ptasiej grypy w stadach drobiu oraz u dzikiego ptactwa, w szczególności w celu określenia występowania zakażeń wirusem ptasiej grypy podtypu H5 i H7.

(3) Dyrektywa Rady 92/40/EWG z dnia 19 maja 1992 r. wprowadzająca wspólnotowe środki zwalczania grypy drobiu⁽²⁾ określa wspólnotowe środki kontroli stoso-

(6) Podczas tych badań wykryto obecność różnych podtypów wirusów H5 i H7 ptasiej grypy w kilku Państwach Członkowskich. Mimo że powszechne występowanie wirusów ptasiej grypy można uznać za raczej niskie, istotne kontynuowanie i udoskonalanie jej nadzoru, co pozwoli lepiej zrozumieć epidemiologię wirusów grypy ptaków o niskiej zjadliwości i zapobiec niekontrolowanej cyrkulacji wirusów w populacji drobiu. Wyniki badań przeprowadzonych w Państwach Członkowskich okazały się bardzo przydatne w monitorowaniu obecności podtypów wirusa ptasiej grypy, które mogłyby stanowić znaczące ryzyko, jeżeli mutowałyby w bardziej zjadliwą odmianę. Biorąc pod uwagę uzyskane wyniki oraz obecną sytuację związaną z chorobą we Wspólnocie, właściwe jest zwiększenie całkowitej kwoty wkładu Wspólnoty w celu zapewnienia zwiększonego nadzoru.

(7) Państwa Członkowskie powinny zatem przedłożyć Komisji do zatwierdzenia programy badań na obecność ptasiej grypy, tak aby przyznana mogła zostać pomoc finansowa Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/99/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 325 z 12.12.2003, str. 31).

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.1992, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 213 z 9.8.2002, str. 38.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 32 z 5.2.2004, str. 20. Decyzja zmieniona decyzją 2004/615/WE (Dz.U. L 278 z 27.8.2004, str. 59).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 27. Decyzja zmieniona decyzją 2003/21/WE (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 37).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 287 z 8.9.2004, str. 7. Decyzja zmieniona decyzją 2004/679/WE (Dz.U. L 310 z 7.10.2004, str. 75).

- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie przedkładają w terminie do dnia 30 czerwca 2005 r. do zatwierdzenia przez Komisję programy przeprowadzania badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Wkład finansowy Wspólnoty w odniesieniu do środków określonych w art. 1 wynosi 50 % kosztów poniesionych w Państwach Członkowskich, przy maksymalnej całkowitej kwocie 1 200 000 euro dla wszystkich Państw Członkowskich.

Artykuł 3

Maksymalne kwoty kosztów poniesionych na badania, które mają zostać zwrócone, nie przekraczają:

a) test ELISA:	1 euro za każdy test;
b) test immunodyszki w żelu agarowym:	0,6 euro za każdy test;
c) test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7:	4 euro za każdy test;
d) test izolacji wirusa:	30 euro za każdy test.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Programy nadzoru dotyczące obecności ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa w Państwach Członkowskich w latach 2005 i 2006

A. CELE

1. Ocena występowania zakażeń wirusem ptasiej grypy podtypu H5 i H7 u różnych gatunków drobiu poprzez powtórzenie poprzednich regularnych badań kontrolnych ustanowionych w decyzjach 2004/111/WE i 2004/630/WE w zmodyfikowanej i bardziej ukierunkowanej formie.
2. Kontynuacja nadzoru dotyczącego obecności ptasiej grypy u ptactwa dzikiego na zasadzie dobrowolności. Wyniki takiego nadzoru powinny dodatkowo dostarczyć cennych informacji dla systemu wczesnego ostrzegania o szczepach, które mogłyby przejść z dzikiego ptactwa na stada drobiu.
3. Wzbogacenie wiedzy na temat zagrożenia ptasią grypą, jakie stanowią dzikie gatunki dla zdrowia zwierząt.
4. Wspieranie łączenia i integracji sieci osób oraz sieci weterynaryjnych na rzecz nadzoru dotyczącego grypy.

B. OGÓLNE WYMOGI I KRYTERIA W ZAKRESIE BADAŃ DROBIU

1. Pobieranie próbek dla każdej kategorii drobiu obejmuje okres odpowiadający odnośnym okresom produkcyjnym. Na przykład w wielu Państwach Członkowskich masowy ubój drobiu (w szczególności indyków i gęsi) ma miejsce w okresie świąt Bożego Narodzenia. Pobieranie próbek nie trwa dłużej niż do dnia 31 stycznia 2006 r.
2. Termin składania ostatecznych wyników badań upływa dnia 31 marca 2006 r.
3. Badanie próbek odbywa się w krajowych laboratoriach ds. ptasiej grypy (KL) w Państwach Członkowskich bądź w innych laboratoriach upoważnionych przez właściwe władze i pozostających pod kontrolą KL.
4. Wszelkie wyniki badań (zarówno serologicznych, jak i wirusologicznych) przesyłane są do laboratorium referencyjnego Wspólnoty (LRW) w celu sporządzenia zestawień. Należy zapewnić należyty przepływ informacji. LRW zapewnia wsparcie techniczne i przechowuje zwiększone zapasy odczynników diagnostycznych. W celu zapewnienia jednolitości, LRW dostarcza do KL antygeny do wykorzystania w badaniach.
5. Wszystkie izolaty wirusa ptasiej grypy są przekazywane do LRW zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym. Wirusy podtypu H5/H7 zostają niezwłocznie przesłane i poddane standardowym badaniom charakterystyk (sekwencjonowanie nukleotydów/IVPI) zgodnie z dyrektywą 92/40/EWG. Ponadto LRW wymaga przesyłania próbek o nieznanym stężeniu analitu pobranych od ptaków z rzędu błaszkodziobych z wynikiem pozytywnym na obecność H5 lub H7 w celu stworzenia banku danych i ułatwienia rozwoju badań w przyszłości.
6. Wszystkie wyniki pozytywne są wstecznie poddane badaniu w gospodarstwie, a wnioski z badania są przedstawiane Komisji i LRW.
7. LRW dostarcza szczegółowe protokoły, które należy załączyć do materiałów przesyłanych do LRW, jak również tabele zgłoszeniowe do gromadzenia danych z badań. W tabelach tych są wskazane metody badań stosowane przez laboratorium. Dostarczone tabele służą do przedkładania wyników w formie pojedynczego dokumentu.
8. Próbkę krwi do badań serologicznych pobierane są od wszystkich gatunków drobiu, łącznie z tymi hodowanymi na wolnym wybiegu, przynajmniej od 5 do 10 ptaków (oprócz kaczek, gęsi i przepiórek) z każdego gospodarstwa, oraz z różnych kurników, jeżeli jest ich więcej niż jeden w danym gospodarstwie.

9. Pobieranie próbek jest rozłożone na obszarze całego Państwa Członkowskiego tak, by próbki można było uznać za reprezentatywne dla całego Państwa Członkowskiego, biorąc pod uwagę:
- liczbę gospodarstw, z których pobierane są próbki (oprócz kaczek, gęsi i indyków); liczba ta jest określona w taki sposób, aby zapewnić wyłonienie przynajmniej jednego zakażonego gospodarstwa, jeżeli odsetek ich występowania wynosi co najmniej 5 %, przy 95 % przedziale pewności (patrz: tabela 1); oraz
 - liczba ptaków, od których pobierane są próbki w każdym gospodarstwie, jest określona w taki sposób, aby zapewnić 95 % prawdopodobieństwo wyłonienia co najmniej jednego zakażonego ptaka, jeżeli odsetek występowania seropozytywnych ptaków wynosi ≥ 30 %.
10. System pobierania próbek uwzględni również:
- rodzaje produkcji i specyficzne dla nich zagrożenia są ukierunkowane na chów na wolnym wybiegu i hodowlę przyzagrodową z uwzględnieniem innych czynników, takich jak warstwy wielowiekowe, wykorzystanie wód powierzchniowych, stosunkowo dłuższy okres życia, obecność więcej niż jednego gatunku w gospodarstwie lub inne ważne czynniki;
 - liczba gospodarstw zajmujących się hodowlą indyków, kaczek i gęsi, z których zostaną pobrane próbki, jest określona tak, by zapewnić wyłonienie co najmniej jednego zakażonego gospodarstwa, jeżeli odsetek ich występowania wynosi co najmniej 5 % przy 99 % przedziale pewności (patrz: tabela 2);
 - jeżeli w Państwie Członkowskim znajduje się znaczna liczba gospodarstw zajmujących się hodowlą ptaków bezgrzebieniowych i przepiórek, są one włączone do programu. W odniesieniu do przepiórek badaniu poddawane są jedynie dorosłe zwierzęta reprodukcyjne (lub nioski);
 - okres pobierania próbek jest zgodny z produkcją sezonową. Jednakże w stosownych przypadkach pobieranie próbek może być dostosowane do innych określonych na poziomie lokalnym okresów, w których obecność innych żywicieli drobiowych w danym gospodarstwie mogłaby stwarzać wyższe ryzyko wprowadzenia choroby;
 - Państwa Członkowskie, które muszą pobierać próbki do badań pod kątem rzekomego pomoru drobiu celem utrzymania statusu kraju nieobjętego szczepieniem przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu zgodnie z decyzją 94/327/WE ⁽¹⁾, mogą wykorzystać te próbki pobrane ze stad hodowlanych dla potrzeb nadzoru pod kątem przeciwciał H5/H7.

Tabela 1

Liczba gospodarstw, z których pobrane zostaną próbki dla każdej kategorii drobiu (oprócz gospodarstw zajmujących się hodowlą indyków, kaczek i gęsi)

Liczba gospodarstw dla każdej kategorii drobiu w każdym Państwie Członkowskim	Liczba gospodarstw, z których pobrane zostaną próbki
Do 34	Wszystkie
35–50	35
51–80	42
81–250	53
> 250	60

Tabela 2

Liczba gospodarstw zajmujących się hodowlą indyków, kaczek i gęsi, z których pobrane zostaną próbki

Liczba gospodarstw w każdym Państwie Członkowskim	Liczba gospodarstw, z których pobrane zostaną próbki
Do 46	Wszystkie
47–60	47
61–100	59
101–350	80
> 350	90

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 11.6.1994, str. 17.

C. SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA W ZAKRESIE WYKRYWANIA ZAKAŻEŃ PODTYPAMI H5 I H7 WIRUSA PTASIEJ GRYPY U KACZEK, GĘSI I PRZEPIÓREK

1. Próbkę krwi do badań serologicznych są w miarę możliwości pobierane od ptaków trzymanyh na zewnątrz na polach.
2. Z każdego wybranego gospodarstwa do badań serologicznych pobieranych jest 40–50 próbek krwi.

D. BADANIE DZIKIEGO PTACTWA POD KĄTEM PTASIEJ GRYPY

W Państwach Członkowskich, w których nadzór dotyczyć będzie również dzikiego ptactwa, należy przestrzegać następujących wytycznych.

D.1. Opracowanie i realizacja badania

1. Niezbędna jest współpraca z instytucjami zajmującymi się ochroną/obserwacją ptaków i stacjami obrączkowania. Pobieranie próbek jest w stosownych przypadkach przeprowadzane przez personel tych grup/stacji lub przez myśliwych.
2. Doświadczenia związane z poprzednimi badaniami wykazały, że wskaźnik wyizolowania wirusa jest niezwykle niski, dlatego pobieranie próbek jest ukierunkowane na ptaki odlatujące jesienią i wczesną zimą na południe.

D.2. Procedury pobierania próbek

1. Do badań wirusologicznych pobiera się wymazy ze steków. Oprócz pierwszorocznych ptaków na jesieni, największe szanse powodzenia mogą stwarzać gatunki nosiciele o wysokiej podatności i zwiększonym kontakcie z drobiem (takie jak kaczki krzyżówki).
2. Próbkę pobiera się od różnych gatunków ptaków żyjących na wolności. Próbkę pobiera się głównie od ptactwa wodnego i brzegowego.
3. Wymazy zawierające odchody lub starannie zebrane świeże odchody pobiera się od dzikich ptaków usidlonych, złowionych lub znalezionych wkrótce po upadku.
4. Możliwe jest połączenie do pięciu próbek z tego samego gatunku. Należy zwrócić szczególną uwagę na przechowywanie i transport próbek. Jeżeli niemożliwe jest zagwarantowanie szybkiego przewiezienia do laboratorium w ciągu 48 godzin (środkiem transportu zapewniającym temperaturę 4 °C), próbki przechowuje się, a następnie przewozi w suchym lodzie w temperaturze – 70 °C.

E. BADANIA LABORATORYJNE

Badania laboratoryjne przeprowadza się zgodnie z procedurami diagnostycznymi mającymi na celu potwierdzenie choroby oraz diagnostykę różnicową ptasiej grypy określonymi w załączniku III do dyrektywy 92/40/EWG (łącznie z badaniem serum z kaczek i gęsi poprzez test zahamowania hemaglutynacji (HI)). Jeżeli jednak przewidywane są badania laboratoryjne nie określone w dyrektywie 92/40/EWG ani nie opisane w Podręczniku norm testów diagnostycznych i szczepionek Międzynarodowego Biura Epizootii (OIE), wówczas Państwa Członkowskie, przedkładając swój program do zatwierdzenia przez Komisję, dostarczają do LRW niezbędne dane potwierdzające. Wszystkie pozytywne wyniki serologiczne są potwierdzane przez laboratoria krajowe ds. ptasiej grypy metodą zahamowania hemaglutynacji z użyciem wyznaczonych szczepów dostarczonych przez laboratorium referencyjne Wspólnoty:

- H5 a) wstępne badanie z użyciem szczepu Duck/Denmark/64650/03 (H5N7);
b) badanie wszystkich próbek pozytywnych za pomocą Ostrich/Denmark/72420/96 (H5N2) celem wyeliminowania reagującego antyciała N7;
- H7 a) wstępne badanie z użyciem szczepu Turkey/England/647/77 (H7N7);
b) badanie wszystkich próbek pozytywnych za pomocą African Starling/983/79 (H7N1) celem wyeliminowania reagującego antyciała N7.
-

DECYZJA KOMISJI

z dnia 22 czerwca 2005 r.

w sprawie wprowadzania na rynek, zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rzepaku oleistego (*Brassica napus* L., odmiana GT73) genetycznie zmodyfikowanego pod kątem tolerancji na herbicyd glifosat

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1838)

(Jedynie tekst w języku niderlandzkim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/465/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zamierzonego uwalniania do środowiska organizmów zmodyfikowanych genetycznie i uchylającą dyrektywę Rady 90/220/EWG⁽¹⁾, w szczególności jej art. 18 ust. 1,

po konsultacji z Europejskim Urzędem ds. Bezpieczeństwa Żywności,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z dyrektywą 2001/18/WE, wprowadzenie na rynek produktu zawierającego lub składającego się z genetycznie zmodyfikowanego organizmu lub kombinacji genetycznie modyfikowanych organizmów wymaga pisemnej zgody udzielonej przez zainteresowany właściwy urząd zgodnie z procedurą ustanowioną w tejże dyrektywie.
- (2) Monsanto SA przedstawił właściwemu urzędowi Niderlandów zgłoszenie dotyczące wprowadzenia na rynek produktu – genetycznie modyfikowanego rzepaku oleistego (*Brassica napus* L., odmiana GT73).
- (3) Zgłoszenie to obejmuje te same zastosowania, co w przypadku każdego innego rzepaku oleistego z wyjątkiem zastosowań jako żywność lub w żywności oraz z wyjątkiem upraw we Wspólnocie odmian uzyskanych z genetycznie zmodyfikowanego produktu (przypadek transformacji GT73). Zgłoszenie obejmuje przywóz i magazynowanie rzepaku oleistego GT73 oraz jego używanie jako paszy, jak również w przetwórstwie na paszę oraz jego zastosowania przemysłowe jako produktów lub ich składników.
- (4) Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 14 dyrektywy 2001/18/WE właściwy urząd Niderlandów sporządził

sprawozdanie z oceny, które zostało przedłożone Komisji oraz właściwym władzom innych Państw Członkowskich. W sprawozdaniu z oceny stwierdza się, że nie wystąpiły powody, na podstawie których należałoby odmówić zgody na wprowadzenie na rynek rzepaku oleistego GT73.

- (5) Właściwe władze niektórych Państw Członkowskich zgłosiły sprzeciw wobec wprowadzenia wspomnianego produktu na rynek.
- (6) Opinia przyjęta w dniu 11 lutego 2004 r. przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, utworzony na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności i ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności⁽²⁾, potwierdziła na podstawie wszystkich dostarczonych dowodów, że *Brassica napus* L. odmiany GT73 jest w kontekście proponowanych zastosowań tak samo bezpieczny dla ludzi i zwierząt i środowiska naturalnego, jak konwencjonalny rzepak oleisty. Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności stwierdził również, że plan monitorowania dostarczony przez posiadacza zezwolenia jest odpowiedni dla planowanych zastosowań rzepaku oleistego GT73.
- (7) Badanie każdego z zarzutów w świetle dyrektywy 2001/18/WE, informacji przedstawionych w zgłoszeniu oraz opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie ujawniło powodów, aby sądzić, że *Brassica napus* L. odmiany GT73 będzie niekorzystnie wpływał na zdrowie ludzi lub zwierząt albo na środowisko.
- (8) Olej rafinowany z rzepaku oleistego GT73 został dopuszczony do obrotu handlowego we Wspólnocie do celów spożywczych zgodnie z procedurą określoną w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 258/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 1997 r. dotyczącego nowej żywności i nowych składników żywności⁽³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, str. 1. ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1830/2003 (Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 24).

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1642/2003 (Dz.U. L 245 z 29.9.2003, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 43 z 14.2.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (9) Rzepakowi oleistemu GT73 należy przydzielić niepowtarzalny identyfikator do celów rozporządzenia (WE) nr 1830/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. dotyczącego możliwości śledzenia i etykietowania organizmów zmodyfikowanych genetycznie oraz możliwości śledzenia żywności i produktów paszowych wyprodukowanych z organizmów zmodyfikowanych genetycznie i zmieniającego dyrektywę 2001/18/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 65/2004 z dnia 14 stycznia 2004 r. ustanawiającego system tworzenia i przydzielania niepowtarzalnych identyfikatorów dla organizmów modyfikowanych genetycznie ⁽¹⁾.
- (10) Przypadkowe lub technicznie nieuniknione ślady zmodyfikowanych genetycznie organizmów w produktach są zwolnione z wymagań etykietowania i możliwości śledzenia zgodnie z programami ustanowionymi na podstawie dyrektywy 2001/18/WE i rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy ⁽²⁾.
- (11) W świetle opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności nie jest konieczne ustanawianie specjalnych warunków w odniesieniu do planowanych sposobów obchodzenia się z produktem lub jego pakowania oraz ochrony określonych ekosystemów, środowisk, bądź obszarów geograficznych.
- (12) W świetle opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności należy wprowadzić odpowiedni system zarządzania w celu niedopuszczenia do przedostawania się ziaren rzepaku oleistego GT73 do upraw.
- (13) Przed wprowadzeniem produktu na rynek należy zastosować odpowiednie środki zapewniające jego etykietowanie i możliwość śledzenia na wszystkich etapach wprowadzania na rynek, w tym również weryfikację przy zastosowaniu odpowiedniej zatwierdzonej metodologii wykrywania.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji nie są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 30 dyrektywy 2001/18/WE i w związku z tym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący tych środków. Ponieważ w momencie upływu okresu, o którym mowa w art. 30 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE Rada nie przyjęła proponowanych środków, ani nie wyraziła sprzeciwu wobec nich, zgodnie z art. 5 ust. 6 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽³⁾, środki powinny zostać przyjęte przez Komisję.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zezwolenie

Bez uszczerbku dla innych przepisów prawnych Wspólnoty, w szczególności rozporządzenia (WE) nr 258/97 i rozporządzenia (WE) nr 1829/2003, właściwy urząd Niderlandów udziela pisemnego zezwolenia na wprowadzenie na rynek, zgodnie z niniejszą decyzją, produktu określonego w art. 2, zgłoszonego przez Monsanto Europe SA (odnośnik C/NL/98/11).

Zezwolenie to, zgodnie z art. 19 ust. 3 dyrektywy 2001/18/WE, wyraźnie określa warunki, jakim pozwolenie to podlega, a które są przedstawione w art. 3 i 4.

Artykuł 2

Produkt

1. Genetycznie zmodyfikowanymi organizmami, które mają być wprowadzone na rynek jako produkt lub składnik produktu, zwany dalej „produktem”, są ziarna rzepaku oleistego (*Brassica napus* L.) z tolerancją na herbicyd glifosat, uzyskane z rzepaku oleistego odmiany GT73, który został przetworzony z zastosowaniem *Agrobacterium tumefaciens* przy użyciu wektora PV-BNGT04. Produkt zawiera następujące DNA w dwóch kasetach:

a) Kaset 1

Gen syntezy 5-enolopirogronyloszikiimiano-3-fosforanowej (epsp) uzyskany ze szczepu CP4 (CP4 EPSPS) gatunku *Agrobacterium*, który nadaje tolerancję na glifosat poprzez regulację zmodyfikowanego promotora wirusa mozaiki trędownika (P-CMoVb), sekwencji terminatora z genu grochu rbcS E9 kodującego małą podjednostkę karboksylazy/oksegenazy bisfosforanu rybulozy oraz sekwencji N-końcówkowego peptydu przejścia chloroplastu CTP2 z genu epsps *Arabidopsis thaliana*;

b) Kaset 2

Wariant 247 pierwotnego genu oksydoreduktazy glifosatu (goxv247) uzyskanego ze szczepu LBAA *Ochrobactrum anthropi*, który nadaje tolerancję na glifosat, poprzez regulację zmodyfikowanego promotora wirusa mozaiki trędownika (P-CMoVb), sekwencji terminatora z *Agrobacterium tumefaciens* oraz sekwencji N-końcówkowego peptydu przejścia chloroplastu CTP1 z genu karboksylazy/oksygenazy bisfosforanu rybulozy (*Arab-ssu1a*) *Arabidopsis thaliana*.

Produkt nie zawiera genu adenylotransferazy (*aad*) kodującego odporność na streptomycynę i spektynomycynę, obecnego w zastosowanym wektorze transformacji.

2. Niepowtarzalnym identyfikatorem produktu jest MON-00073-7.

⁽¹⁾ Dz.U. L 10 z 16.1.2004, str. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

3. Zgoda obejmuje ziarna potomstwa uzyskanego ze skrzyżowań rzepaku oleistego odmiany GT73 z dowolnym tradycyjnie uprawianym rzepakiem oleistym, jako produkt lub składnik produktu.

Artykuł 3

Warunki wprowadzenia na rynek

Produkt może być wykorzystany do takich samych zastosowań, jak każdy inny rzepak oleisty, z wyjątkiem uprawy i zastosowania jako żywność lub składnik żywności, i może być wprowadzony na rynek, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:

- a) okres ważności zezwolenia wynosi 10 lat licząc od dnia, w którym zostało ono wydane;
- b) niepowtarzalnym identyfikatorem produktu jest MON-00073-7;
- c) bez uszczerbku dla art. 25 dyrektywy 2001/18/WE, posiadacz zezwolenia udostępni każdorazowo na wniosek właściwych władz dodatkowo i ujemne kontrolne próbki produktu, jego materiału genetycznego lub materiałów odniesienia;
- d) na etykiecie lub w dokumencie dołączonym do produktu zamieszczany jest zwrot „Produkt ten zawiera genetycznie zmodyfikowane organizmy” lub „Produkt ten zawiera genetycznie zmodyfikowany rzepak oleisty GT73” poza przypadkami, dla których ustawodawstwo Wspólnoty ustala próg, poniżej którego informacja taka nie jest wymagana; oraz
- e) o ile produkt nie został zatwierdzony do wprowadzenia na rynek do celów uprawy, na etykiecie lub w dokumencie dołączonym do produktu zamieszczany jest zwrot „nieprzeznaczony do uprawy”.

Artykuł 4

Monitorowanie

1. Posiadacz zezwolenia zapewnia, że przez cały okres ważności zezwolenia wprowadzony i realizowany był plan monitorowania ujęty w zgłoszeniu i mający na celu kontrolowanie wszelkiego negatywnego wpływu produktu na zdrowie ludzi i zwierząt lub na środowisko, w związku z jego przetwarzaniem lub użytkowaniem.
2. Posiadacz zezwolenia bezpośrednio informuje przetwórców i użytkowników o bezpieczeństwie i ogólnych cechach charakterystycznych produktu oraz o warunkach monitorowania, w tym również o odpowiednich środkach zarządzania, jakie należy podjąć w razie przypadkowego rozsiania ziaren.

Wytyczne techniczne dotyczące wdrożenia tego artykułu zawiera Załącznik do niniejszej decyzji.

3. Posiadacz zezwolenia składa Komisji oraz właściwym władzom Państw Członkowskich coroczne sprawozdania z wyników działań związanych z monitorowaniem.

4. Bez uszczerbku dla art. 20 dyrektywy 2001/18/WE, zgłoszony plan monitorowania, tam gdzie to stosowne i w przypadku porozumienia Komisji i właściwego urzędu Państwa Członkowskiego, który otrzymał pierwotne zgłoszenie, podlega przeglądowi przez posiadacza zezwolenia na podstawie wyników działań monitorujących.

5. Posiadacz pozwolenia powinien być w stanie dostarczyć Komisji oraz właściwym władzom Państw Członkowskich dowody na to, że:

- a) istniejące sieci monitorowania określone w planie monitorowania zawartym w zgłoszeniu gromadzą informacje istotne dla monitorowania produktu; oraz
- b) wyżej wymienione sieci monitorowania zgodziły się na udostępnienie tych informacji posiadaczowi pozwolenia przed datą przedstawienia Komisji i właściwym władzom Państw Członkowskich sprawozdań z monitorowania zgodnie z ust. 3.

Artykuł 5

Zastosowanie

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia, w którym metoda wykrywania właściwa dla rzepaku oleistego GT73 została zatwierdzona przez wspólnotowe laboratorium referencyjne wymienione w Załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 i określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 641/2004⁽¹⁾ w sprawie szczegółowych zasad realizacji rozporządzenia (WE) nr 1829/2003.

Artykuł 6

Adresat

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Niderlandów.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 czerwca 2005 r.

W imieniu Komisji
Stavros DIMAS
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 7.4.2004, str. 14.

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne techniczne dotyczące wdrożenia art. 4 ust. 2

- 1) Posiadacz zgody informuje podmioty gospodarcze we Wspólnocie, w szczególności handlowców i przetwórców sprzedawanych hurtowo mieszanek przywożonych ziaren rzepaku oleistego, które mogą zawierać odmianę GT73, że:
 - a) ziarna rzepaku oleistego odmiany GT73 otrzymały zgodę na przywóz i wykorzystanie we Wspólnocie, oraz
 - b) przygotowanie ogólnego planu nadzoru służącego wykrywaniu wszelkich nieoczekiwanych szkodliwych skutków wprowadzania na rynek ziaren rzepaku oleistego odmiany GT73 w odniesieniu do wspomnianych zastosowań jest warunkiem otrzymania zgody.
- 2) Posiadacz zgody poda podmiotom nazwisko osoby kontaktowej w kraju, której zadaniem byłoby informowanie o wszelkich nieoczekiwanych szkodliwych skutkach.
- 3) Posiadacz zgody informuje podmioty o przeprowadzeniu przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oceny możliwości i następstw przypadkowego rozsypiania ziaren rzepaku oleistego odmiany GT73 w kontekście jego zaplanowanych zastosowań. Posiadacz zgody będzie utrzymywać regularny kontakt z podmiotami w celu zapewnienia im informacji o wszelkich zmianach w odniesieniu do obowiązującej praktyki, które mogłyby wpłynąć na zmianę wniosków dotyczących oceny ryzyka dla środowiska.
- 4) Posiadacz zgody dba o to, aby podmioty były poinformowane o możliwości kiełkowania i wzrostu roślin samosiewnych, wśród których mogłyby znaleźć się ziarna rzepaku oleistego odmiany GT73 w następstwie przypadkowego rozsypiania przywożonych ziaren rzepaku oleistego w portach i wyłaczarniach oleju.
- 5) W przypadku prawdopodobieństwa wystąpienia rzepaku oleistego odmiany GT73 wśród dziko rosnącego rzepaku, posiadacz zgody powinien:
 - a) poinformować podmioty o konieczności zwalczania tych roślin w celu zmniejszenia do minimum ewentualnych szkodliwych skutków związanych z obecnością rzepaku oleistego odmiany GT73;
 - b) zapewnić podmiotom odpowiednie plany zwalczania dziko rosnących roślin, które mogłyby zawierać rzepak oleisty odmiany GT73.
- 6) Na mocy art. 4 ust. 5 dyrektywy 2001/18/WE i sekcji C.1.6 decyzji Rady 2002/811/WE ⁽¹⁾ Państwa Członkowskie mogą przeprowadzać kontrole i/lub dodatkowe monitorowanie dotyczące możliwości przypadkowego rozsypiania ziaren rzepaku oleistego odmiany GT73 i określenia możliwych nieoczekiwanych szkodliwych skutków takiego rozsypiania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 280 z 18.10.2002, str. 27.